Levitiku

1 Zoti thirri Moisiun dhe i foli nga çadra e mbled-
hjes, duke thënë: 2 “Folu bijve të Izraelit dhe u
thuaj atyre: Kur dikush nga ju sjell një ofertë për
Zotin, sillni si fli tuajën një kafshë të marrë nga
kopeja e bagëtisë së trashë ose të imët. 3 Në rast
se oferta e tij është një olokaust i një koke bagëtie
nga kopeja, le të ofrojë një mashkull pa të meta; ta
çojë në hyrjen e çadrës së mbledhjes me vullnetin
e tij përpara Zotit. 4 Do të vërë pastaj dorën e
tij mbi kokën e olokaustit, që do të pranohet në
vend të tij, për të shlyer dënimin në vend të tij.
5 Pastaj do të therë demin e vogël para Zotit; dhe
priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të sjellin gjakun dhe
do ta spërkatin rreth e qark altarit, që ndodhet
në hyrje të çadrës së mbledhjes; 6 do ta rrjepë
olokaustin dhe do ta presë në copa. 7 Dhe bijtë e
priftit Aaron do të vënë zjarr mbi altar dhe do të
sistemojnë drutë mbi zjarrin. 8 Pastaj priftërinjtë,
bijtë e Aaronit, do të vendosin copat, kokën dhe
dhjamin mbi drutë e vëna mbi zjarrin që gjendet
mbi altarin; 9 por do t’i lajnë me ujë zorrët dhe
këmbët, dhe prifti do të tymosë çdo gjë mbi altar,
si një olokaust, një flijim që është bërë me zjarr
me erë të këndshme për Zotin. 10 Në qoftë se
oferta e tij është një olokaust nga kopeja: dele ose
dhi, të ofrojë një mashkull pa të meta. 11 Do ta
therë nga krahu verior i altarit, përpara Zotit; dhe
priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të spërkasin gjakun
e tij rreth e qark altarit. 12 Pastaj do ta presë në

copa bashkë me kokën dhe dhjamin e tij, dhe prifti
do t'i vërë mbi drutë që ndodhen mbi zjarrin që
është mbi altar; 13 por do t'i lajë zorrët dhe këmbët
me ujë, dhe prifti do të paraqesë çdo gjë dhe do ta
tymosë mbi altar. Ky është një olokaust, një flijim
i bërë me zjarr me erë të këndshme për Zotin. 14 Në
qoftë se ofrimi i tij për Zotin është një olokaust
zogjsh, të sjellë turtuj ose pëllumba të rinj. 15 Prifti
do t'i paraqesë në altar, do t'u këpusë kokën, do t'i
tymosë këto mbi altar, dhe gjaku i tij do të rrjedhë
mbi një krah të altarit. 16 Pastaj do t'u heqë gushën
me gjithë puplat dhe do t'i hedhë pranë altarit, në
drejtim të lindjes, në vendin e hirit. 17 Do t'i thyejë
pastaj duke i mbajtur nga krahët, por pa i ndarë
në dy pjesë, dhe prifti do t'i tymosë mbi altar, mbi
drutë e vëna mbi zjarr. Ky është një olokaust, një
flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme për Zotin".

2

1 "Kur dikush i sjell si fli Zotit një blatim, oferta
e tij të jetë nga maja e miellit; le të derdhë vaj
mbi të dhe t'i vërë temjan sipër. 2 Do t'ia çojë
priftërinjve, bijve të Aaronit; prifti do të marrë
prej saj një grusht majë mielli dhe vaji me gjithë
temjanin dhe do ta tymosë mbi altar si kujtim.
Është një flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme
për Zotin. 3 Ajo që mbetet nga blatimi do të jetë
për Aaronin dhe bijtë e tij; është një gjë shumë e
shenjtë e bërë me zjarr për Zotin. 4 Kur çon si fli
një blatim ushqimesh të pjekura në furrë, do të
jetë me kulaç prej maje mielli, pa maja, të zëna me
vaj dhe me revani pa maja të lyer me vaj. 5 Por

në qoftë se ofrimi jote është një blatim ushqimi të
pjekur në skarë, do të jetë prej majës së miellit të
përzier me vaj dhe pa maja. 6 Do ta ndash në copa
dhe do të derdhësh vaj mbi të; është një blatim
ushqimor. 7 Por në rast se flija jote është një blatim
ushqimi i gatuar në tigan, do të jetë prej majës së
miellit me vaj. 8 Do t'i çosh Zotit blatimin ushqimor
të përgatitur me këto gjëra; do t'i paraqitet priftit,
që do ta çojë në altar. 9 Prifti do të marrë nga
blatimi pjesën që do të shërbejë si kujtim dhe do ta
tymosë mbi altar. Është një flijim i bërë me zjarr
me erë të këndshme për Zotin. 10 Ajo që mbetet nga
blatimi i ushqimit do të jetë për Aaronin dhe bijtë
e tij; është një gjë shumë e shenjtë ndër flijimet e
bëra me zjarr për Zotin. 11 Çdo blatim ushqimor
që do t'i çoni Zotit do të jetë pa maja, sepse nuk
do të tymosni asgjë që përmban maja ose mjaltë,
si flijim që bëhet me zjarr për Zotin. 12 Mund
t'ia çoni Zotit si një blatim të prodhimeve të para,
por ato nuk do të vihen mbi altarin si oferta me
erë të këndshme. 13 Çdo blatim ushqimor që do të
ofrosh, do ta ndreqësh me kripë; nuk do ta lësh
mangut kripën nga blatimet e tua, sipas besëlidhjes
me Perëndinë. Mbi të gjitha ofertat e tua do të
ofrosh kripë. 14 Në rast se i ofron Zotit një blatim
ushqimesh nga prodhimet e tua të para, do të
ofrosh si blatim ushqimor të prodhimeve të tua
të para kallinj të thekur në zjarr, kokrra gruri të
shtypura nga kallinj të plotë. 15 Dhe do të vësh
mbi to vaj dhe temjan; është një blatim ushqimor.
16 Pas kësaj prifti do të tymosë si kujtim një pjesë
të grurit dhe një pjesë të vajit, së bashku me tërë

temjanin. Është një flijim i bërë me zjarr për Zotin”.

3

1 “Kur një njeri ofron një flijim falënderimi, po
të jetë se ofron një bagëti të trashë të marrë nga
kopeja, qoftë mashkull apo femër, do ta ofrojë pa
të meta përpara Zotit. 2 Do të vërë dorën mbi kokën
e ofertës së tij dhe do ta therë në hyrje të çadrës së
mbledhjes; pastaj priftërinjtë, bijtë e Aaronit, do të
shpërndajnë gjakun rreth e qark mbi altarin. 3 Nga
ky flijim falënderimi do të paraqesë, si flijim të bërë
me zjarr për Zotin, dhjamin që mbulon zorrët dhe
të gjithë dhjamin që rri ngjitur me zorrët, 4 të dy
veshkat dhe dhjamin që është mbi ato rreth ijeve,
por do të shkëpusë bulën me dhjamë të mëlçisë së
zezë që ndodhet mbi veshkat. 5 Pas kësaj bijtë e
Aaronit do ta tymosin në altarin mbi olokaustin,
që ndodhet mbi drutë e vëna mbi zjarr. Është një
flijim i bërë me zjarr me erë të këndshme për Zotin.
6 Në rast se oferta e tij, si flijim falënderimi për
Zotin, është një bagëti e imët, qoftë mashkull apo
femër, do ta ofrojë pa të meta. 7 Në rast se paraqet
si flijm e tij një qengj, do ta ofrojë përpara Zotit. 8 Do
të vërë dorën e tij mbi kokën e ofertës së tij dhe
do ta therë në hyrje të çadrës së mbledhjes; pastaj
bijtë e Aaronit do ta shpërndajnë gjakun rreth e
qark mbi altarin. 9 Nga flijimi i falënderimit do të
paraqitet, si flijim i bërë me zjarr për Zotin, dhjami
i tij; ai do të shkëpusë tërë bishtin e majmë afër
shtyllës kurrizore, dhjamin që mbulon zorrët dhe
të gjithë dhjamin që rri ngjitur me zorrët, 10 të dy
veshkat dhe dhjamin që është mbi to rreth ijeve,

por do të shkëpusë bulën e majme të mëlçisë mbi
veshkat. 11 Pastaj prifti do ta tymosë mbi altarin
si ushqim. Është një ofertë e bërë me zjarr për
Zotin. 12 Në rast se oferta e tij është një dhi, do
ta ofrojë para Zotit. 13 Do të vërë dorën e tij mbi
kokën e saj dhe do ta therë në hyrje të çadrës së
mbledhjes; pastaj bijtë e Aaronit do të shpërndajnë
gjakun rreth e qark mbi altarin. 14 Prej saj do
të paraqesë, si flijim të bërë me zjarr për Zotin,
dhjamin që mbulon zorrët dhe tërë dhjamin që rri
ngjitur me zorrët, 15 të dy veshkat dhe dhjamin që
është mbi to rreth ijeve, por do të shkëpusë bulën
e majme të mëlçisë mbi veshkat. 16 Pastaj prifti do
t'i tymosë mbi altar si ushqim. Është një ofertë e
bërë me zjarr me erë të këndshme. E tërë yndyra
i përket Zotit. 17 Ky është një ligj i përjetshëm për
të gjithë brezat tuaj, në të gjitha vendet ku do të
banoni: nuk do të hani as yndyrë, as gjak".

4

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 2 "Folu
bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Në rast se
dikush kryen mëkat nga padituria kundër çfarëdo
urdhërimi, duke bërë diçka që nuk duhet të bënte,
3 në rast se mëkaton prifti që ka qënë vajuar, duke
e bërë kështu popullin fajtor, t'i ofrojë Zotit për
mëkatin e kryer një dem të vogël pa të meta, si
flijim për mëkatin. 4 Do ta çojë demin e vogël në
hyrje të çadrës së mbledhjes përpara Zotit; do të
vërë dorën e tij mbi kokën e demit të vogël dhe
do ta therë demin e vogël përpara Zotit. 5 Pastaj
prifti që ka qënë vajosur do të marrë gjak nga demi

i vogël dhe do ta çojë atë në çadrën e mbledhjes;
6 prifti do të ngjyejë gishtin e tij në gjak dhe do
të spërkasë pak nga ky gjak shtatë herë para Zotit,
përballë velit të shenjtërores. 7 Pastaj prifti do të
vërë pak nga ai gjak mbi brirët e altarit të temjanit
të parfumuar para Zotit, që ndodhet në çadrën
e mbledhjes; do të derdhë mbetjen e gjakut të
demit të vogël mbi bazën e altarit të olokausteve,
që ndodhet në hyrje të çadrës së mbledhjes. 8 Do
të heqë prej tij tërë dhjamin e flisë së mëkatit të
demit të vogël: dhjamin që mbulon zorrët dhe tërë
dhjamin që rri ngjitur me zorrët, 9 të dy veshkat
dhe dhjamin që ndodhet mbi ta rreth ijeve, por do
të shkëputë bulën e majme të mëlçisë mbi veshkat,
10 ashtu siç veprohet për demin e vogël të flijimit
të falënderimit; pastaj prifti do t'i tymosë ato mbi
altarin e olokausteve. 11 Por lëkurën e demit të
vogël dhe tërë mishin e tij, së bashku me kokën
e tij, këmbët e tij, zorrët e tij dhe fëlliqësirat e tij,
12 gjithë demin e vogël, do ta çojë jashtë kampit,
në një vend të pastër, ku hidhet hiri; dhe do ta
djegë mbi dru me zjarr; do të digjet aty ku hidhet
hiri. 13 Në rast se gjithë asambleja e Izraelit kryen
mëkat nga padituria, dhe kjo gjë mbahet e fshehtë
nga sytë e asamblesë, ajo ka bërë diçka që Zoti e
ka ndaluar të bëhet dhe kështu është bërë fajtore;
14 kur mëkati i bërë do të bëhet i njohur, asambleja
do të ofrojë si fli për mëkatin një dem të vogël dhe
do ta çojë përpara çadrës së mbledhjes. 15 Pleqtë
e asamblesë do të vënë duart e tyre mbi kokën e
demit të vogël përpara Zotit; pastaj demi i vogël do
të theret përpara Zotit. 16 Pastaj prifti që ka qënë
vajuar do të sjellë pak gjak nga demi i vogël në

çadrën e mbledhjes; 17 pas kësaj prifti do të ngjyejë
gishtin e tij në gjak dhe do ta spërkasë atë shtatë
herë përpara Zotit, përballë velit. 18 Do të vërë pak
nga ai gjak mbi brirët e altarit që është përpara
Zotit, në çadrën e mbledhjes; dhe do të derdhë
mbetjen e gjakut në bazën e altarit të olokaustit, që
është në hyrjen e çadrës së mbledhjes. 19 Së këtejmi
do të heqë tërë dhjamin dhe do ta tymosë mbi
altar. 20 Do të veprojë me këtë dem të vogël ashtu
siç pat vepruar me demin e vogël të ofruar për
mëkatin; do të bëjë të njëjtën gjë. Kështu prifti do
të bëjë shlyerjen për anëtarët e asamblesë dhe këta
do të jenë të falur. 21 Pastaj do ta çojë demin e vogël
jashtë kampit dhe do ta djegë ashtu siç ka djegur
demin e parë të vogël. Ky është flijimi i mëkatit
për asamblenë. 22 Në rast se një ndër krerët ka
kryer një mëkat dhe nga padituria ka bërë një nga
gjërat që Zoti, Perëndia e tij, e ka ndaluar të bëhet,
duke u bërë, pra, fajtor, 23 kur ai bëhet i vetëdijshëm
për mëkatin që ka kryer, do të çojë si ofertë të tij
një cjap mashkull, pa të meta. 24 Do të vërë dorën
mbi kokën e cjapit dhe do ta therë në vendin ku
theren olokaustet përpara Zotit. Është një flijim për
mëkatin. 25 Pastaj prifti do të marrë me gishtin e tij
pak gjak nga flijimi për mëkatin dhe do ta vërë mbi
brirët e altarit të olokausteve, dhe do të derdhë
gjakun e cjapit mbi bazën e altarit të olokaustit;
26 pastaj do të tymosë tërë dhjamin e tij mbi altar,
si dhjamin e flijimit të falënderimit. Kështu prifti
do të bëjë shlyerjen për atë, dhe mëkati do t'i falet.
27 Në rast se dikush nga populli kryen një mëkat
nga padituria kundër çfarëdo urdhërimi të Zotit,

duke bërë një diçka që nuk duhet të bënte, duke u
bërë, pra, fajtor, 28 kur ai bëhet i vetëdijshëm për
mëkatin që ka kryer, do të sjellë si ofertë një dhi
femër, pa të meta, për mëkatin e kryer. 29 Do të vërë
dorën mbi kokën e flisë për mëkatin dhe do ta therë
flinë për mëkatin në vendin e olokaustit. 30 Pastaj
prifti do të marrë me gishtin e tij pak nga gjaku i
tij dhe do ta vërë mbi brirët e altarit të olokaustit,
dhe do të derdhë mbetjen e gjakut të tij mbi bazën
e altarit. 31 Do të marrë tërë dhjamin e tij, ashtu si
mori dhjamin nga flijimi i falënderimit; pastaj prifti
do ta tymosë atë mbi altar si një erë të këndshme
për Zotin. Kështu prifti do të bëjë shlyerjen dhe ai
do të falet. 32 Në qoftë se ai sjell një qengj si fli të tij
për mëkatin, duhet të sjellë një femër pa të meta.
33 Do të vërë dorën mbi kokën e flisë për mëkatin
dhe do ta therë si fli për mëkatin në vendin ku
theren olokaustet. 34 Pastaj prifti do të marrë me
gishtin e tij pak gjak nga gjaku i flisë për mëkatin
dhe do ta vërë mbi brirët e altarit të olokaustit,
dhe do të derdhë mbetjen e gjakut të tij mbi bazën
e altarit. 35 Do të marrë tërë dhjamin, siç merret
dhjami i qengjit të flijimit të falënderimit; pastaj
prifti do ta tymosë mbi altar, mbi flijimet e bëra me
zjarr për Zotin. Kështu prifti do të kryejë shlyerjen
për shkak të mëkatit që ka kryer, dhe ai do të jetë
falur”.

5

1 “Në qoftë se dikush kryen një mëkat, pasi të
jetë betuar botërisht se do të dëshmojë, kur ai është
dëshmitar, sepse e ka parë faktin ose i është bërë i
njohur, po të jetë se nuk e kallëzon, do të mbajë

fajin. 2 Ose kur dikush prek diçka të papastër, qoftë
edhe në mënyrë të pandërgjegjshme, si kërmën e
një kafshe të papastër ose kërmën e një kafshe
shtëpiake të papastër apo kërmën të një rrëshqanori
të papastër, do të mbetet ai vetë i papastër dhe fa-
jtor. 3 Ose kur prek një papastërti njerëzore, qoftë
edhe në mënyrë të pandërgjegjshme, çfarëdo gjë me
anë të të cilit njeriu bëhet i papastër kur e pranon,
është fajtor. 4 Ose në se dikush në mënyrë të
pandërgjegjshme, duke folur pa u menduar thellë
me buzët e tij, betohet se do të bëjë një të mirë
apo një të keqe, çfarëdo gjë që një njeri mund të
thotë me mëndjelehtësi me një betim, kur e pranon
gabimin, është fajtor për secilën nga këto gjëra.
5 Prandaj në se dikush është bërë fajtor në një nga
këto gjëra, do të pranojë mëkatin që ka kryer; 6 do
t'i çojë pra Zotit, si fli të fajit të tij për mëkatin që
ka kryer, një femër të kopesë, një dele apo një dhi,
si flijim për mëkatin; dhe prifti do të bëjë për të
shlyerjen për shkak të mëkatit të tij. 7 Në qoftë se
nuk ka mjetet për të siguruar një dele, do t'i çojë
Zotit, si fli për mëkatin e kryer, dy turtuj ose dy
pëllumba të rinj: njërin si flijim për mëkatin dhe
tjetrin si olokaust. 8 Do t'ia çojë priftit, i cili do të
ofrojë së pari atë të mëkatit; do t'i këpusë kokën
pranë qafës, por pa e ndarë plotësisht; 9 pastaj do të
spërkasë pak gjak të flijimit për mëkatin mbi faqen
e altarit, dhe mbetja e gjakut do të derdhet në
bazën e altarit. Ky është një flijim për mëkatin.
10 Me zogun tjetër do të bëjë një olokaust, simbas
normave të caktuara. Kështu prifti do të bëjë për
atë person shlyerjen e mëkatit që ka kryer, dhe ai

do t'i falet. 11 Por në rast se i mungojnë mjetet
për të siguruar dy turtuj ose dy pëllumba të rinj,
atëherë kush ka mëkatuar do të sjellë si ofertë të
dhjetën pjesë të një efe në majë mielli, si flijim për
mëkatin; nuk do të vërë mbi të as vaj as temjan,
sepse është një flijim për mëkatin. 12 Do ta çojë
miellin te prifti dhe ky do të marrë një grusht prej
tij si kujtim, dhe do ta tymosë mbi altarin sipër
flijimeve të bëra me zjarr për Zotin. Është një flijim
për mëkatin. 13 Kështu prifti do të shlyejë për të
mëkatin që ai ka kryer në një nga këto gjëra, dhe
ai do t'i jetë falur. Mbetja do t'i takojë priftit, si në
blatimin e ushqimit". 14 Zoti i foli akoma Moisiut,
duke thënë: 15 "Në qoftë se dikush kryen ndonjë
shkelje dhe mëkaton nga padituria kundër gjërave
të shenjta të Zotit, atëherë do t'i çojë Zotit ofertën
e tij për shkeljen, një dash pa të meta të marrë
nga kopeja, të cilin ti e çmon në sikla argjendi,
simbas siklit të shenjtërores, si ofertë për shkeljen.
16 Dhe do ta lajë dëmin e shkaktuar ndaj gjësë së
shenjtë, duke shtuar një të pestën e vlerës, dhe
do t'ia japë priftit; kështu prifti do të bëjë për të
shlyerjen me dashin e ofertës për shkeljen, dhe
shkelja do t'i falet. 17 Në qoftë se dikush mëkaton
dhe, në mënyrë të pandërgjegjshme, kryen një diçka
që Zoti ka ndaluar të bëhet, është gjithashtu fajtor
dhe i detyruar të vuajë dënimin. 18 Ai do t'i sjellë
priftit si ofertë për shkeljen, një dash pa të meta,
të marrë nga kopeja, sipas vlerësimit tënd. Kështu
prifti do të bëjë për të shlyerjen për mëkatin e tij
nga padituria, të cilin e ka kryer në mënyrë të
pandërgjegjshme dhe ky do t'i jetë falur. 19 Kjo është

një ofertë për shkeljen; ai është me siguri fajtor
përpara Zotit”.

6

1 Zoti i foli Moisiut, duke thënë: 2 “Në qoftë se
dikush mëkaton dhe bën një shkelje kundër Zotit,
duke u sjellë në mënyrë të gënjeshtërt me fqinjin
e tij lidhur me një depozitë, ose me një peng
apo për një vjedhje, ose ka mashtruar fqinjin e
tij, 3 o sepse ka gjetur një gjë të humbur dhe ka
gënjyer lidhur me të dhe është betuar në mënyrë
të rreme, për çfarëdo gjë njeriu mund të mëkatojë
në veprimet e tij, 4 atëherë, në qoftë se ka mëkatuar
dhe është fajtor, ai duhet të rikthejë atë që ka
vjedhur, apo gjënë e zhvatur me mashtrim, ose
depozitën që i është besuar apo sendin e humbur
që ka gjetur, 5 ose të gjitha ato për të cilat është
betuar në mënyrë të rreme. Jo vetëm do t’i kthejë
plotësisht, por do t’u shtojë një të pestën dhe do
t’ia dorëzojë të zotit në po atë ditë të ofertës së tij
për shkeljen. 6 Pastaj do t’i sjellë priftit ofertën e
tij për shkeljen përpara Zotit: një dash pa të meta,
të marrë nga kopeja sipas vlerësimit tënd, si ofertë
për shkeljen. 7 Është prifti do të bëjë shlyerjen
për të përpara Zotit, dhe do t’i falet çdo faj për të
cilin është bërë fajtor”. 8 Zoti i foli akoma Moisiut,
duke thënë: 9 “Jepu këtë urdhër Aaronit dhe bijve
të tij, dhe u thuaj atyre: Ky është ligji i olokaustit.
Olokausti do të mbetet mbi mangallin sipër altarit
tërë natën, deri në mëngjes; dhe zjarri i altarit do
të mbahet i ndezur. 10 Prifti do të veshë tunikën e
tij prej liri dhe do të veshë mbi trup pantallonat;
dhe do të mbledhë hirin e olokaustit, që zjarri ka

konsumuar mbi altar, dhe do ta vendosë pranë
altarit. 11 Pastaj do të heqë rrobat e tij dhe do të
veshë të tjera, dhe do ta çojë hirin jashtë kampit
në një vend të pastër. 12 Zjarri mbi altar do të
mbahet i ndezur dhe nuk do të lihet të shuhet;
prifti do të djegë dru mbi të çdo mëngjes, do të
vendosë sipër olokaustin dhe do të tymosë sipër
dhjamin e flijimeve të falënderimit. 13 Zjarri duhet
të digjet vazhdimisht mbi altarin dhe nuk duhet të
shuhet. 14 Ky është ligji i blatimit të ushqimit. Bijtë
e Aaronit do ta paraqesin përpara Zotit përballë
altarit. 15 Njëri prej tyre do të marrë nga ai një
grusht maje mielli me vajin e tij dhe me gjithë
temjanin që ndodhet mbi blatimin e ushqimit dhe
do ta tymosë mbi altar me erë të këndshme, si një
kujtim për Zotin. 16 Aaroni dhe bijtë e tij do të hanë
atë që ka për të mbetur; do të hahet pa maja në
vend të shenjtë; ata do ta hanë në oborrin e çadrës
së mbledhjes. 17 Të mos piqet me maja; është pjesa
që u dhashë atyre nga flijimet e mia të bëra me
zjarr. Është gjë shumë e shenjtë, ashtu si flijimi për
mëkatin dhe si flijimi për shkeljen. 18 Çdo mashkull
ndër bijtë e Aaronit do të mund të hajë. Është një
ligj i përjetshëm për gjithë brezat tuaj, që lidhet me
flijimet e bëra me zjarr për Zotin. Kushdo që prek
këto gjëra duhet të jetë i shenjtë. 19 Zoti i foli akoma
Moisiut, duke thënë: 20 “Kjo është oferta që Aaroni
dhe bijtë e tij do t’i bëjnë Zotit ditën në të cilën janë
vajuar: një e dhjeta e efës maje mielli, si blatim
i zakonshëm i ushqimit, gjysmën në mëngjes dhe
gjysmën në mbrëmje. 21 Ajo do të përgatitet me vaj
mbi një skarë; do ta çosh të përzier mirë dhe do

të ofrosh copat e pjekura të blatimit të ushqimit,
si erë e këndshme për Zotin. 22 Prifti, njërit prej
bijve të tij që është vajuar për t'i zënë vendin, do
t'i bëjë këtë ofertë; sipas ligjit të përjetshëm, do të
tymoset e tëra. 23 Çdo blatim i ushqimit të priftit
do të tymoset i tëri; ai nuk do të hahet". 24 Zoti i
foli akoma Moisiut, duke thënë: 25 "Folu Aaronit
dhe bijve të tij dhe u thuaj atyre: Ky është ligji i
flijimit për mëkatin. Në vendin ku theret olokausti,
të theret flia për mëkatin përpara Zotit. Është gjë
shumë e shenjtë. 26 Prifti që e ofron për mëkatin,
do ta hajë; duhet të hahet në një vend të shenjtë,
në oborrin e çadrës së mbledhjes. 27 Kushdo që
prek mishin e saj bëhet i shenjtë; dhe në qoftë se
pak nga gjaku i tij bie mbi një rrobe, ajo duhet të
lahet në vend të shenjtë. 28 Por ena prej balte në të
cilën është pjekur do të thyhet; dhe në rast se është
pjekur në një enë prej bronzi, kjo do të fërkohet
mirë dhe do të shpëlahet me ujë. 29 Çdo mashkull
midis priftërinjve do të mund të hajë prej tij; është
gjë shumë e shenjtë. 30 Por nuk do të hahet asnjë
fli për mëkatin, gjaku i së cilës është çuar në çadrën
e mbledhjes për të shlyer mëkatin në shenjtërore.
Ajo do të digjet me zjarr".

7

1 "Ky është ligji i ofertës për shkeljen, (është gjë
shumë e shenjtë). 2 Në vendim ku theret olokausti,
do të theret flia për shkeljen; dhe gjaku i saj do
të spërkatet rreth e qark altarit. 3 Prej saj do të
paraqitet tërë dhjami: do të hiqet bishti i majmë,
dhjami që mbulon zorrët, 4 të dy veshkat, dhjami

që është mbi to rreth ijeve dhe bula e dhjamur
e mëlçisë së zezë mbi veshkat. 5 Pastaj prifti do
t'i tymosë mbi altar, si një flijim i bërë me zjarr
për Zotin. Ky është një flijim për shkeljen. 6 Çdo
mashkull midis priftërinjve do të mund të hajë
nga ajo; do të hahet në vend të shenjtë; është gjë
shumë e shenjtë. 7 Flijimi për shkeljen është si
flijimi i mëkatit; i njëjti ligj vlen për të dy rastet;
flia me të cilën prifti bën shlyerjen i takon atij.
8 Dhe prifti, që ofron olokaustin e dikujt, do të
marrë për vete lëkurën e olokaustit që ka ofruar.
9 Është çdo blatim i ushqimit i pjekur në furrë,
apo i përgatitur në tigan ose mbi skarë, do të jetë i
priftit që e ka ofruar. 10 Dhe çdo blatim i ushqimit
i përzier me vaj ose i thatë i përket tërë bijve të
Aaronit, si për njerin si për tjetrin. 11 Ky është
ligji i flijimit të falënderimit, që do t'i çohet Zotit.
12 Në qoftë se dikush e ofron për dhënie hiri, do
të ofrojë me flijimin e dhënies së hirit kulaç pa
maja të përzier me vaj, revani pa maja të përzier
me vaj dhe kulaç me majë mielli të përzier me vaj.
13 Bashkë me kulaçët e bukës pa maja, si ofertë të
tij do të paraqesë, me flijimin e dhënies së hirit,
flijimin e tij të falënderimit. 14 Nga çdo ofertë ai
do të ofrojë një kulaç si një blatim të lartë për
Zotin; ai do të jetë i priftit që ka spërkatur gjakun e
flijimit të falënderimit. 15 Mishi i flijimit të dhënies
së hirit i paraqitur si falënderim do të hahet po atë
ditë gjatë së cilës ofrohet; nuk do të lihet asgjë
prej tij deri në mëngjes. 16 Por në qoftë se flijimi
që dikush ofron është një kushtim ose një ofertë
spontane, do të hahet ditën në të cilën paraqitet

flijimi; ajo që tepron duhet të hahet të nesërmen.
17 Por ajo që mbetet nga mishi i flijimit do të digjet
me zjarr ditën e tretë. 18 Në qoftë se në ditën e
tretë hahet nga mishi i flijimit të falënderimit, ai
nuk do të pranohet dhe nuk do t'i llogaritet; do
të jetë një veprim i neveritshëm; dhe ai që ha,
do të mbajë fajin e mëkatit të tij. 19 Mishi, që
prek çfarëdo gjë të papastër nuk do të hahet; do
të digjet me zjarr. Sa për mishin tjetër, kushdo që
është i pastër do të mund të hajë nga ai. 20 Por
personi, që duke qenë i papastër, ha mish nga
flijimi i falënderimit që i përket Zotit, do të shfaroset
nga populli i tij. 21 Përveç kësaj në se dikush prek
çfarëdo gjë të papastër (një papastërti njerëzore, një
kafshë të papastër ose çfarëdo gjë të neveritshme
dhe të ndyrë) dhe ha mish nga flijimi i falënderimit
që i përket Zotit, ai do të shfaroset nga populli i tij".
22 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 23 "Folu
bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Nuk do të hani
asnjë yndyrë të lopës apo të deles apo të dhisë.
24 Dhjami i një kafshe që ka ngordhur në mënyrë
të natyrshme dhe dhjami i një kafshe të shqyer
mund të shërbejë për çdo përdorim tjetër, por nuk
do të hani aspak; 25 sepse kushdo që në fakt ha
dhjamin e një kafshe që ofrohet si flijim i bërë me
zjarr për Zotin, ai që ha nga ky mish do të shfaroset
nga populli i tij. 26 Përveç kësaj nuk do të hani
asnjë gjak, as të zogjve, as të katërkëmbëshve, në
asnjë nga banesat tuaja. 27 Kushdo që ha çfarëdo
lloj gjaku, do të shfaroset nga populli i tij". 28 Zoti
i foli akoma Moisiut, duke thënë: 29 "Folu bijve
të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kush i ofron Zotit

flijimin e tij të falënderimit do t'ia çojë ofertën e tij
Zotit, duke e hequr nga flijimi i tij i falënderimit.
30 Do t'i çojë me duart e tij ofertat e bëra me zjarr
për Zotin; do të çojë dhjamin bashkë me gjoksin,
për të tundur gjoksin si ofertë e tundur përpara
Zotit. 31 Prifti do ta tymosë dhjamin mbi altar,
ndërsa gjoksi do të jetë i Aaronit dhe i bijve të
tij. 32 Do t'i jepni priftit gjithashtu, si një ofertë
të lartë, kofshën e djathtë të flijimeve tuaja të
falënderimit. 33 Ai nga bijtë e Aaronit që ofron
gjakun dhe dhjamin e flijimeve të falënderimit do
të ketë, si pjesë të tij, kofshën e djathtë. 34 Sepse
nga flitë e falënderimit të ofruara nga bijtë e Izraelit
unë marr gjoksin e ofertës së tundur dhe kofshën
e ofertës së lartë, dhe ua jap priftit Aaron dhe bijve
të tij, si një detyrim i përjetshëm nga ana e bijve
të Izraelit". 35 Kjo është pjesa e caktuar e Aaronit
dhe bijve të tij nga flijimet e bëra me zjarr për
Zotin, ditën që do të paraqiten për t'i shërbyer Zotit
si priftërinj. 36 Këtë ka urdhëruar Zoti për bijtë
e Izraelit t'u jepnin atyre ditën që i vajosi, si një
ligj i përjetshëm brez pas brezi. 37 Ky është ligji
i olokaustit, i blatimit të ushqimit, i flijimit për
mëkatin, i flijimit për shkeljen, i shenjtërimit dhe i
flijimit të falënderimit, 38 ligji që Zoti i dha Moisiut
mbi malin Sinai, ditën që i urdhëroi bijtë e Izraelit
t'i paraqisnin ofertat e tyre Zotit në shkretëtirën e
Sinait.

8

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 2 "Merr
Aaronin dhe bijtë e tij bashkë me të, rrobat, vajin
e vajosjes, demin e vogël të flijimit për mëkatin,

dy deshtë dhe shportën e bukëve të ndorme, 3 dhe
mblidhe gjithë asamblenë në hyrje të çadrës së
mbledhjes". 4 Atëherë Moisiu bëri ashtu si e kishte
urdhëruar Zoti, dhe asambleja u mblodh në hyrje
të çadrës së mbledhjes. 5 Dhe Moisiu i tha asam-
blesë: "Kjo është ajo që Zoti ka urdhëruar të bëhet".
6 Pastaj Moisiu e afroi Aaronin dhe bijtë e tij dhe
i lau me ujë. 7 Pastaj i veshi Aaronit tunikën, i
ngjeshi brezin, i veshi mantelin, i vendosi efodin,
dhe i ngjeshi brezin e punuar artistikisht nga
efodi me të cilin i fiksoi në trup efodin. 8 I vuri
gjithashtu pektoralin dhe mbi të vendosi Urim-
in dhe Thumim-in. 9 Pastaj i vuri çallmën mbi
krye dhe në pjesën e përparme të çallmës vendosi
pllakën e artë, diademën e shenjtë, ashtu siç e
kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 10 Pastaj Moisiu
mori vajin e vajosjes, vajosi tabernakullin dhe të
gjitha gjërat që ndodheshin aty, duke i shenjtëruar
në këtë mënyrë. 11 Me pak vaj spërkati shtatë herë
altarin, vajosi altarin dhe tërë pajisjet e tij, si dhe
legenin dhe bazën e tij, për t'i shenjtëruar. 12 Pas
kësaj derdhi pak nga vaji i vajosjes mbi kokën e
Aaronit dhe e vajosi për ta shenjtëruar. 13 Pastaj
Moisiu i afroi bijtë e Aaronit, i veshi me tunika, iu
ngjeshi breza dhe u vuri mbulesa të kokës, ashtu
si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. 14 Pastaj afroi
demin e vogël të flijimit për mëkatin dhe Aaroni
dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi kokën e demit
të vogël të flijimit për mëkatin. 15 Pastaj Moisiu e
theri, mori gjak prej tij, e vuri me gisht mbi brirët
e altarit rreth e qark dhe e pastroi altarin; pastaj
derdhi gjakun në bazën e altarit dhe e shenjtëroi

për të bërë mbi të shlyerjen. 16 Pastaj mblodhi
gjithë dhjamin që ishte mbi zorrët, bulën e majme
të mëlçisë dhe të dy veshkat me dhjamin e tyre,
dhe Moisiu i tymosi mbi altar. 17 Por demin e
vogël, lëkurën e tij, mishin dhe fëlliqësirat e tij i dogji
me zjarr jashtë kampit, ashtu si e kishte urdhëruar
Zoti Moisiun. 18 Pastaj paraqiti dashin e olokaustit
dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e tyre mbi
kokën e dashit. 19 Moisiu e theri dhe spërkati
gjakun rreth e qark altarit. 20 Pastaj e preu dashin
në copa dhe Moisiu tymosi kokën, copat dhe dh-
jamin. 21 Pasi i lau zorrët dhe këmbët me ujë,
Moisiu e tymosi tërë dashin mbi altar. Ishte një
olokaust me një erë të këndshme, një flijim i bërë
me zjarr për Zotin, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti
Moisiun. 22 Pastaj paraqiti dashin e dytë, dashin e
shenjtërimit, dhe Aaroni dhe bijtë e tij vunë duart e
tyre mbi kokën e dashit. 23 Pastaj, pra, e theri, mori
pak nga gjaku i tij dhe e vuri në skajin e veshit të
djathtë të Aaronit dhe mbi gishtin e madh të dorës
së tij të djathtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës
së tij të djathtë. 24 Pastaj Moisiu i afroi bijtë e
Aaronit dhe vuri pak gjak në skajin e veshit të tyre
të djathtë, mbi gishtin e madh të dorës së tyre të
djathtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tyre të
djathtë; dhe Moisiu spërkati mbetjen e gjakut rreth
e qark mbi altar. 25 Pastaj mori dhjamin, bishtin
e majmë, tërë dhjamin që ishte mbi zorrët, bulën
e majme të mëlçisë, të dy veshkat dhe dhjamin
e tyre, dhe kofshën e djathtë; 26 dhe nga shporta
e bukëve të ndorme, që ndodhej para Zotit mori
një kulaç pa maja, një kulaç buke me vaj dhe një

revani, dhe i vuri mbi dhjamin dhe mbi kofshën
e djathtë. 27 Pastaj i vuri tërë këto gjëra në duart
e Aaronit dhe në duart të bijve të tij dhe i tundi
si ofertë e tundur përpara Zotit. 28 Pastaj Moisiu
i mori nga duart e tyre dhe i tymosi mbi altarin
sipër olokaustit. Ishte një flijim shenjtërimi me erë
të këndshme, një flijim i bërë me zjarr për Zotin.
29 Pastaj Moisiu mori gjoksin dhe e tundi si një
ofertë të tundur përpara Zotit; kjo ishte pjesa e
dashit të shenjtërimit që i takoi Moisiut, si e kishte
urdhëruar Zoti Moisiun. 30 Moisiu mori pastaj ca
vaj të vajosjes dhe ca gjak që ndodhej mbi altar
dhe i spërkati mbi Aaronin, mbi rrobat e tij, mbi
bijtë e tij dhe mbi rrobat e bijve të tij me të;
kështu shenjtëroi Aaronin, rrobat e tij, bijtë e tij
dhe rrobat e bijve të tij me të. 31 Pastaj Moisiu
i tha Aaronit dhe bijve të tij: “Piqeni mishin në
hyrje të çadrës së mbledhjes dhe hajeni aty me
bukën që është në shportën e shenjtërimit, siç kam
urdhëruar, duke thënë: “Aaroni dhe bijtë e tij do të
hanë”. 32 Atë që tepron nga mishi dhe nga buka
do ta digjni me zjarr. 33 Shtatë ditë me radhë nuk
do të dilni nga hyrja e çadrës së mbledhjes, deri sa
të plotësohen ditët e shenjtërimit tuaj, sepse do të
nevojiten shtatë ditë për të plotësuar shenjtërimin
tuaj. 34 Ashtu siç është vepruar në këtë ditë, kështu
ka urdhëruar Zoti të bëhet për të bërë shlyerjen
për ju. 35 Do të qëndroni pra shtatë ditë në hyrje
të çadrës së mbledhjes, ditë e natë, dhe do të
respektoni urdhërimin e Zotit, që të mos vdisni;
sepse kështu më kishte qenë urdhëruar”. 36 Kështu
Aaroni dhe bijtë e tij bënë tërë ato gjëra që Zoti

kishte urdhëruar me anë të Moisiut.

9

1 Ndodhi në ditën e tetë që Moisiu thirri Aaronin,
bijtë e tij dhe pleqtë e Izraelit, 2 dhe i tha Aaronit:
"Merr një viç për flijimin për mëkatin dhe një dash
për një olokaust, që të dy pa të meta, dhe ofroji
para Zotit. 3 Pastaj do t'u flasësh bijve të Izraelit,
duke u thënë: Merrni një cjap për flijimin për
mëkatin, një viç dhe një qengj, që të dy motakë, pa
të meta, për një olokaust, 4 një dem të vogël dhe
një dash për flijimin e falënderimit, për t'i flijuar
përpara Zotit, dhe një ofertë ushqimesh, të përziera
me vaj, sepse sot Zoti do t'ju shfaqet". 5 Dhe
kështu ata sollën përpara çadrës së mbledhjes atë
që Moisiu kishte urdhëruar; dhe tërë asamblea u
afrua dhe qëndroi në këmbë përpara Zotit. 6 Atëherë
Moisiu tha: "Kjo është ajo që Zoti ju ka urdhëruar;
bëjeni dhe lavdia e Zotit do t'ju shfaqet". 7 Pastaj
Moisiu i tha Aaronit: "Afroju altarit; paraqit fli-
jimin tënd për mëkatin dhe olokaustin tënd, dhe
bëj shlyerjen për vete dhe për popullin; paraqit
gjithashtu ofertën e popullit dhe bëj shlyerjen për
ata, siç ka urdhëruar Zoti". 8 Kështu Aaroni iu afrua
altarit dhe theri viçin e flijimit për mëkatin, që
e kishte për vete. 9 Pastaj bijtë e tij i paraqitën
gjakun dhe ai ngjeu gishtin e tij në gjak dhe e
vuri atë mbi brirët e altarit, dhe derdhi mbet-
jen e gjakut në bazën e altarit; 10 por dhjamin,
veshkat dhe bulën e majme të mëlçisë të flijimit
për mëkatin, i tymosi mbi altar ashtu si e kishte
urdhëruar Zoti Moisiun. 11 Mishin dhe lëkurën
përkundrazi i dogji jashtë kampit. 12 Pastaj theri

olokaustin; bijtë e Aaronit i dhanë gjakun dhe
ai e spërkati rreth e qark mbi altarin. 13 Pastaj
i dhanë olokaustin e bërë copë-copë dhe kokën;
dhe ai i tymosi mbi altar. 14 Lau zorrët dhe
këmbët dhe i tymosi bashkë me olokaustin mbi
altar. 15 Pastaj paraqiti ofertën e popullit. Mori
cjapin, që ishte flia për mëkatin e popullit, e theri
dhe e ofroi për mëkatin, si ofertë të parë. 16 Pastaj
paraqiti olokaustin dhe e ofroi sipas rregullit të
caktuar. 17 Paraqiti pas kësaj blatimin e ushqimit;
mori një grusht prej tij dhe e tymosi mbi altar,
përveç olokaustit të mëngjesit. 18 Theri edhe demin
e vogël dhe dashin, si flijim falënderimi për pop-
ullin. Bijtë e Aaronit i dhanë gjakun dhe ai e
spërkati rreth e qark mbi altarin. 19 I paraqitën
dhjamin e kaut, të dashit, bishtin e majmë, dh-
jamin që mbulon zorrët, veshkat dhe bulën e
majme të mëlçisë; 20 vunë dhjamin mbi gjokset,
dhe ai tymosi dhjamin mbi altar; 21 por gjokset
dhe kofshën e djathtë Aaroni i tundi përpara Zotit
si ofertë e tundur, sipas mënyrës që kishte ur-
dhëruar Moisiu. 22 Pastaj Aaroni ngriti duart e
tij drejt popullit dhe e bekoi; mbasi bëri flijimin
për mëkatin, olokaustin dhe flijimin e falënderimit,
zbriti nga altari. 23 Pastaj Moisiu dhe Aaroni hynë
në çadrën e mbledhjes; pastaj dolën dhe bekuan
popullin. Atëherë lavdia e Zotit iu shfaq tërë
popullit. 24 Pastaj një zjarr doli nga prania e Zotit
dhe konsumoi mbi altar olokaustin dhe dhjamin;
tërë populli e pa, shpërtheu në britma gëzimi dhe u
përul me fytyrë për tokë.

10

1 Pastaj Nadabi dhe Abihu, bij të Aaronit,
morrën secili temjanicën e vet, i vunë brenda
zjarr, vendosën mbi të temjanin dhe ofruan para
Zotit një zjarr të palejueshëm, që ai nuk ua kishte
urdhëruar. 2 Atëherë një zjarr doli nga prania
e Zotit dhe i përpiu ata; dhe ata vdiqën përpara
Zotit. 3 Prandaj Moisiu i tha Aaronit: "Kjo është
ajo për të cilën foli Zoti, duke thënë: "Unë do të
jem shenjtëruar nga ata që më afrohen mua dhe
do të jem përlavdëruar përpara tërë popullit"". Dhe
Aaroni heshti. 4 Pastaj Moisiu thirri Mishaelin
dhe Eltsafanin, bij të Uzielit, ungj i Aaronit, dhe
u tha atyre: "Afrohuni dhe largoni vëllezërit tuaj
nga pjesa e përparme e shenjtërores, jashtë kampit".
5 Kështu ata u afruan dhe i larguan ata të veshur
me tunikat e tyre, jashtë kampit, siç kishte thënë
Moisiu. 6 Pastaj Moisiu u tha Aaronit, Eleazarit
dhe Ithamarit, bij të tij: "Mos e zbuloni kokën tuaj
dhe mos i grisni rrobat tuaja që të mos vdisni,
dhe që Zoti të mos zëmërohet kundër tërë asam-
blesë; por vëllezërit tuaj, e tërë shtëpia e Izraelit,
të mbajnë zi për zjarrin që ka ndezur Zoti. 7 Mos
u largoni nga hyrja e çadrës së mbledhjes që të
mos vdisni, sepse vaji i vajosjes së Zotit është mbi
ju". Dhe ata bënë ashtu si kishte thënë Moisiu.
8 Zoti i foli akoma Aaronit, duke thënë: 9 "Mos
pini verë as pije dehëse as ti as bijtë e tu, kur do
të hyni në çadrën e mbledhjes, që të mos vdisni;
do të jetë një ligj i përjetshëm për të gjithë brezat
tuaj, 10 me qëllim që të mundni të dalloni midis
të shenjtit dhe profanit, midis të papastrit dhe të
pastrit, 11 dhe të mundni t'u mësoni bijve të Izraelit

të gjitha ligjet, që Zoti u ka dhënë atyre me anë
të Moisiut". 12 Pastaj Moisiu i tha Aaronit, dhe
Eleazarit dhe Ithamarit, bijve që i kishin mbetur
Aaronit: "Merrni blatimin e ushqimit që tepron
nga flijimet e bëra me zjarr për Zotin dhe hajeni
pa maja pranë altarit, sepse është gjë shumë e
shenjtë. 13 Do ta hani në vend të shenjtë, sepse
është pjesa që të përket ty dhe bijve të tu nga
flijimet e bëra me zjarr për Zotin, sepse kështu më
ishte urdhëruar. 14 Gjoksin dhe kofshën e ofertës
së tundur do t'i hani ti dhe bijtë e tu dhe bijat e
tua bashkë me ty, në një vend të pastër, sepse janë
pjesa që të përket ty dhe bijve të tu, dhe që ju është
dhënë juve nga flijimet e falenderimit të bijve të
Izraelit. 15 Bashkë me ofertat e dhjamit të bëra
me zjarr, do të çohen kofsha e ofertës së lartë dhe
gjoksi i ofertës së tundur para Zotit; edhe kjo të
përket ty dhe bijve të tu, si një statut i përhershëm,
si ka urdhëruar Zoti". 16 Pastaj Moisiu hetoi me
kujdes për cjapin e flijimit për mëkatin; dhe ja,
ishte djegur; prandaj u zemërua kundër Eleazarit
dhe kundër Ithamarit, bijtë e Aaronit që kishin
mbetur, duke thënë: 17 "Pse nuk e hëngrët flijimin
për mëkatin në vend të shenjtë, sepse është gjë
shumë e shenjtë, dhe Zoti ua ka dhënë me qëllim që
të sillni padrejtësinë e asamblesë, që të bëni shlyer-
jen për ta përpara Zotit? 18 Dhe ja, gjaku i flisë nuk
u çua brenda vendit të shenjtë; ju duhet ta kishit
ngrënë në vend të shenjtë, si kisha urdhëruar".
19 Aaroni i tha pastaj Moisiut: "Ja, sot ata më kanë
ofruar flijimin e tyre për mëkatin dhe olokaustin
e tyre përpara Zotit, dhe më kanë ndodhur gjëra të

tilla; po të kisha ngrënë sot viktimën e flijimit për
mëkatin, a do t'i pëlqente kjo syve të Zotit?". 20 Kur
Moisiu i dëgjoi këto, mbeti i kënaqur.

11

1 Pastaj Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke
u thënë atyre: 2 "Foluni bijve të Izraelit dhe u
thoni: Këto janë kafshët që do të mund të hani
nga tërë kafshët që janë mbi tokë. 3 Mund të
hani çdo kafshë dythundrake që e ka këmbën të
ndarë dhe ripërtypet. 4 Por nga ripërtypësit dhe
nga dythundrakët nuk do të hani këto: devenë
sepse përtypet, por nuk është dythundrake; për ju
është e papastër; 5 baldosën, sepse ripërtypet, por
nuk është dythundrake; për ju është e papastër;
6 lepurin, sepse ripërtypet, por nuk është dythun-
drak; për ju është i papastër; 7 derrin, sepse është
dythundrak dhe e ka këmbën të ndarë, por nuk
është ripërtypës; për ju është i papastër. 8 Nuk
do të hani nga mishi i tyre dhe nuk do të prekni
trupat e tyre të pajetë; për ju janë të papastër.
9 Midis gjithë kafshëve që ndodhen në ujë mund
të hani këto: mund të hani të gjithë ato që kanë
pendë e luspa në ujë, si në dete ashtu dhe në
lumenj. 10 Por të gjitha ato që nuk kanë as pendë
as luspa, si në dete, ashtu dhe në lumenj, tërë
ato që lëviznin në ujë dhe të gjitha ato që jetojnë
në ujë janë të neveritshme për ju. 11 Do të jenë
të neveritshme për ju; nuk do të hani mishin e
tyre dhe do keni neveri për trupin e tyre të pajetë.
12 Çdo gjë që në ujë nuk ka pendë dhe luspa do të
jetë e neveritshme për ju. 13 Midis zogjve do të
keni neveri këta; nuk duhet t'i hani, sepse janë të

neveritshëm: shqiponjën, shqiponjën e detit dhe
fajkuan peshkatar; 14 qiftin dhe çdo lloj fajkoi;
15 çdo lloj korbi; 16 strucin, hutën, pulëbardhën dhe
çdo lloj krahathatë; 17 bufin, karabullakun e detit,
ibisin; 18 mjellmën, pelikanin, hutën; 19 lejlekun,
çdo lloj çafke, pupëzen dhe lakuriqin e natës. 20 Do
të keni neveri për çdo insekt me krahë që ecën
me katër këmbë. 21 Por nga të gjitha insektet me
krahë që ecin me katër këmbë, mund të hani ato
që i kanë kofshët mbi këmbët për të kërcyer në
tokë. 22 Nga këta mund të hani çdo lloj karkaleci,
çdo lloj bulku dhe çdo lloj akridi. 23 Çdo lloj tjetër
insekti me krahë që ka katër këmbë do të jetë i
neveritshëm për ju. 24 Këto kafshë do t'ju bëjnë të
papastër; kushdo që prek trupin e tyre të pajetë
do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 25 Kushdo
mbart trupat e tyre të pajetë, do të lajë rrobat dhe
do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 26 Çdo kafshë
dythundrake që nuk e ka këmbën të ndarë dhe nuk
ripërtypet është e papastër për ju; kushdo që do
ta prekë do të bëhet i papastër. 27 Ndër të gjitha
kafshët katërkëmbëshe, ata që ecin mbi shputën e
këmbëve janë të papastër për ju; kushdo që prek
trupin e tyre të pajetë do të jetë i papastër deri
në mbrëmje. 28 Kushdo që transporton trupin e
tyre të pajetë do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë
i papastër deri në mbrëmje. Për ju ata janë të
papastër. 29 Ndër kafshët që zvarriten mbi tokë,
këta janë të papastër për ju: urithi, miu dhe çdo
lloj hardhje, 30 gekoja, varani, hardhuca, kërmilli
dhe kameleoni. 31 Këto kafshë midis tërë atyre që
zvarriten janë të papastra për ju; kushdo që i prek

kur kanë ngordhur, do të jetë i papastër deri në
mbrëmje. 32 Çdo gjë mbi të cilën një prej tyre bie
kur kanë ngordhur do të jetë e papastër; qoftë kjo
një vegël prej druri, apo rroba, apo lëkurë, apo
thes apo çfarëdo sendi tjetër i përdorur për punë,
duhet të futet në ujë dhe do të jetë i papastër deri
në mbrëmje; pastaj do të jetë i pastër. 33 Çdo enë
prej argjile brenda të cilës një prej tyre bie, do ta
thyeni; dhe gjithçka që ndodhet në të do të jetë
i papaster. 34 Çdo ushqim që hahet mbi të cilin
bie uji i kësaj ene do të bëhet i papastër; dhe çdo
gllënjkë që mund të merret prej tij do të jetë e
papastër. 35 Çdo gjë mbi të cilën bie një pjesë e
trupit të tyre të ngordhur, qoftë furra apo furnela,
do të copëtohet; ata janë të papastër dhe do të
konsiderohen të papastër nga ana juaj. 36 Por
një burim apo një çisternë, ku mblidhet uji do të
jetë i pastër, por çdo gjë që prek trupat e tyre të
pajetë do të jetë e papastër. 37 Dhe në rast se një
pjesë e trupave të tyre të pajetë bie mbi çfarëdo
lloj fare që të mbillet, kjo do të mbetet e pastër;
38 por në rast se vihet ujë mbi farën dhe një pjesë
e trupave të pajetë të tyre bie mbi të, ajo është e
papastër për ju. 39 Në rast se ngordh një kafshë që
ju lejohet ta hani, ai që do të prekë trupin e pajetë
të saj do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 40 Ai
që ha nga ky trup i ngordhur do të lajë rrobat e
tij dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje; po
kështu ai që transporton këtë trup të ngordhur do
të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i papastër deri
në mbrëmje. 41 Çdo gjë që hiqet zvarrë mbi tokë
është një gjë e neveritshme; nuk duhet ta hani.

42 Ndër të gjitha kafshët që hiqen zvarrë mbi tokë,
nuk do të hani asnjërën prej atyre që ecin mbi
bark, që lëvizin me katër këmbë, ose të atyre që
kanë shumë këmbë, sepse kjo është e neveritshme.
43 Mos u bëni të neveritshëm me asnjë nga këto
kafshë që zvarriten; mos u bëni të papastër me
to, në mënyrë që të ndoteni. 44 Sepse unë jam
Zoti, Perëndia juaj; shenjtërohuni, pra, dhe jini të
shenjtë, sepse unë jam i shenjtë; mos u infektoni
me asnjë prej këtyre kafshëve që zvarriten mbi
tokë. 45 Sepse unë jam Zoti që ju bëri të dilni nga
vendi i Egjiptit, për të qënë Perëndia juaj; jini pra
të shenjtë sepse unë jam i shenjtë. 46 Ky është ligji
përkatës i katërkëmbëshve, zogjve dhe i çdo qënieje
të gjallë që lëviz në ujë, dhe i çdo qënieje që hiqet
zvarrë mbi tokë, 47 me qëllim që të dini të dalloni
midis asaj që është e pastër dhe asaj që është e
papastër, dhe midis kafshës që mund të hahet dhe
të asaj që nuk duhet të hahet”.

12

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke thënë: 2 “Folu
kështu bijve të Izraelit: Në qoftë se një grua mbetet
me barrë dhe lind një mashkull, do të jetë e
papastër për shtatë ditë, do të jetë e papastër si
në ditët e zakoneve të saj. 3 Ditën e tetë do të
rrethpritet mishi i prepucit të djalit. 4 Pastaj ajo
do të rrijë akoma tridhjetë e tre ditë për të pas-
truar gjakun e saj; nuk do të prekë asnjë send të
shenjtë dhe nuk do të hyjë në shenjtëroren, deri
sa të plotësohen ditët e pastrimit të saj. 5 Por në
rast se lind një vajzë, ajo do të jetë e papastër dy
javë si në kohën e zakoneve të saj; dhe do të rrijë

gjashtëdhjetë ditë për t'u pastruar nga gjaku. 6 Kur
të plotësohen ditët e pastrimit të saj, pavarësisht
në se është fjala për një djalë apo vajzë, do t'i çojë
priftit, në hyrje të çadrës së mbledhjes, një qengj
motak si olokaust dhe një pëllumb të ri o një turtull,
si flijim për mëkatin. 7 Pastaj prifti do t'i ofrojë para
Zotit dhe do të bëjë shlyerjen për të; dhe ajo do të
jetë pastruar nga rrjedha e gjakut të saj. Ky është
ligji për gruan që lind një mashkull apo një femër.
8 Dhe në rast se i mungojnë mjetet për të ofruar një
qengj, do të marrë dy turtuj ose dy pëllumba të rinj,
njërin si olokaust dhe tjetrin si flijimin e mëkatit.
Prifti do të bëjë shlyerjen për të, dhe ajo do të jetë
e pastër".

13

1 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke
thënë: 2 "Kur një njeri ka mbi lëkurën e trupit të
tij një ënjtje apo një kore ose një njollë të shn-
dritshme, dhe bëhet mbi lëkurën e trupit të tij një
shenjë e plagës së lebrës, ai do t'i çohet priftit Aaron
apo njërit prej bijve të tij priftërinj. 3 Prifti do të
shqyrtojë plagën mbi lëkurën e trupit; në qoftë
se qimja e plagës është bërë e bardhë dhe plaga
duket më e thellë se lëkura e trupit, kemi të bëjmë
me plagë të lebrës; prifti, pasi ta shqyrtojë, do ta
shpallë të papastër atë njeri. 4 Por në qoftë se
njolla e shndritshme mbi lëkurën e trupit është
e bardhë dhe nuk duket se është më e thellë se
lëkura, dhe qimja e saj nuk është bërë e bardhë,
prifti do ta izolojë për shtatë ditë atë që ka plagën.
5 Ditën e shtatë, prifti do ta ekzaminojë përsëri; dhe
në qoftë se plaga duket se është ndalur dhe nuk

është përhapur mbi lëkurë, prifti do ta izolojë edhe
shtatë ditë të tjera. 6 Prifti do ta shqyrtojë përsëri
ditën e shtatë; dhe, po të shikojë që plaga është
zvogëluar dhe nuk është përhapur mbi lëkurë, prifti
do ta shpallë të pastër: ishte vetëm një puçërr me
qelb. Ai do të lajë rrobat e tij dhe do të jetë i pastër.
7 Por në rast se puçrra është zgjeruar mbi lëkurën
pasi ai iu paraqit priftit për t'u shpallur i pastër,
ai do të kontrollohet përsëri nga prifti; 8 prifti do
ta kontrollojë; dhe në rast se shikon që puçrra
është zgjeruar mbi lëkurë, prifti do ta shpallë atë
të papastër; është lebër. 9 Kur te një njeri shfaqet
një plagë e lebrës, ai do t'i çohet priftit. 10 Prifti
do ta ekzaminojë; dhe në qoftë se ënjtja mbi lëkurë
është e bardhë dhe e ka zbardhur qimen, dhe
në ënjtje ka pak mish të gjallë, 11 kemi një lebër
kronike mbi lëkurën e trupit të tij dhe prifti do ta
shpallë atë të papastër; nuk do ta izolojë, sepse
është i papastër. 12 Por në qoftë se lebra përhapet
edhe më mbi lëkurë në mënyrë që të mbulojë tërë
lëkurën e atij që ka plagën, nga koka deri te këmbët,
kudo që shikon prifti, 13 prifti do ta kontrollojë;
dhe në qoftë se lebra ka mbuluar tërë trupin e
tij, do ta shpallë të pastër atë që ka plagën; është
bërë i tëri i bardhë, pra, është i pastër. 14 Por
ditën që do të dalë mbi të mish i gjallë, ai do të
shpallet i papastër. 15 Kur prifti ka për të parë
mishin e gjallë, do ta shpallë atë të papastër; mishi
i gjallë është i papastër; është lebër. 16 Por në
rast se mishi i gjallë ndryshon përsëri dhe bëhet
i bardhë, ai duhet të shkojë te prifti; 17 dhe prifti
do ta kontrollojë; dhe në qoftë se plaga është bërë

e bardhë, prifti do të shpallë të pastër atë që ka
plagën; ai është i pastër. 18 Kur mbi lëkurën e
trupit zhvillohet një ulcerë, dhe ajo është shëruar,
19 dhe në vendin e ulcerës formohet një ënjtje e
bardhë ose një njollë e shndritshme e bardhë-
kuqalashe, kjo duhet t'i tregohet priftit. 20 Prifti
do ta ekzaminojë; në qoftë se njolla duket më e
thellë se lëkura dhe qimja e saj është bërë e bardhë,
prifti do ta shpallë atë të papastër; është plagë
lebre që ka shpërthyer në ulcerë. 21 Por në rast se
prifti, duke e ekzaminuar, sheh që në njollë nuk
ka qime të bardha dhe që ajo nuk është më e thellë
se lëkura dhe është pakësuar, ai do ta izolojë shtatë
ditë. 22 Në rast se njolla zgjerohet mbi lëkurë, prifti
do ta shpallë të papastër; është një plagë lebre.
23 Por në rast se njolla ka mbetur në vend dhe
nuk është zgjeruar, ajo është mbresë e ulcerës dhe
prifti do ta shpallë të pastër. 24 Në rast se dikush
këson mbi lëkurën e tij një djegie të shkaktuar nga
zjarri, dhe mishi i gjallë i djegies bëhet një njollë
e shndritshme, e bardhë-kuqalashe, ose e bardhë,
25 prifti do ta shqyrtojë; dhe në qoftë se qimja e
njollës është bërë e bardhë dhe njolla duket më
e thellë se lëkura, është lebër që ka shpërthyer në
djegien. Prifti do ta shpallë të papastër; është plagë
lebre. 26 Por në rast se prifti, duke shqyrtuar, sheh
që nuk ka qime të bardhë në njollë dhe që kjo
nuk është më e thellë se lëkura, por është pakësuar,
prifti do ta izolojë shtatë ditë atë njeri. 27 Ditën
e shtatë, prifti do ta kontrollojë; dhe në qoftë se
njolla është përhapur edhe më mbi lëkurë, prifti do
ta shpallë të papastër; është plagë lebre. 28 Në qoftë

se njolla e shndritshme ka mbetur përkundrazi në
të njëjtin vend dhe nuk është përhapur mbi lëkurë,
por është pakësuar, është një ënjtje shkaktuar nga
djegia; prifti do ta shpallë të pastër, sepse është
mbresa e djegies. 29 Kur një burrë apo një grua
ka një plagë në kokë apo në mjekër, 30 prifti do të
ekzaminojë plagën; në rast se duket më e thellë se
lëkura dhe në të ka qime të verdha dhe të holla,
prifti do ta shpallë atë të papastër; është qere,
domethënë lebër e kokës apo e mjekrës. 31 Në qoftë
se përkundrazi prifti shqyrton plagën e qeres, dhe
kjo nuk duket më e thellë se lëkura dhe në të nuk
ka qime të zeza, prifti do ta izolojë shtatë ditë atë
që ka plagën e qeres. 32 Ditën e shtatë prifti do të
kontrollojë plagën dhe, po të jetë se qerja nuk është
përhapur dhe nuk ka në të qime të verdha, dhe
qerja nuk duket më e thellë se lëkura, 33 ai person
do të rruhet, por nuk do të rruajë pjesën e prekur
nga qerja; dhe prifti do ta izolojë shtatë ditë të
tjera atë që ka qeren. 34 Ditën e shtatë prifti do të
kontrollojë qeren; dhe në qoftë se qerja nuk është
përhapur mbi lëkurë dhe nuk duket më e thellë se
lëkura, prifti do ta shpallë të pastër; ai do të lajë
rrobat e tij dhe do të jetë i pastër. 35 Por në qoftë
se, pasi është shpallur i pastër, qerja është përhapur
mbi lëkurë, 36 prifti do ta kontrollojë atë; në qoftë
se qerja është përhapur mbi lëkurë, prifti nuk duhet
të kërkojë qimen e verdhë; ai është i papastër. 37 Por
në qoftë se qerja duket se është ndaluar dhe në
të janë rritur qime të zeza, qerja është shëruar;
ai është i pastër dhe prifti do ta shpallë të pastër.
38 Në rast se një burrë apo një grua ka mbi lëkurën

e trupit të tij njolla të shndritshme, veçanërisht
njolla të shndritshme bardhoshe, 39 prifti do t'i
shqyrtojë; dhe në qoftë se njollat e shndritshme
mbi lëkurën e trupit të tyre kanë një ngjyrë të
bardhë të zbehtë, është një erupsion të lëkurës; ai
është i pastër. 40 Në rast se një njeriu i bien flokët e
kokës, është tullac, por është i pastër. 41 Në rast se
i bien flokët mbi ballë, është tullac mbi ballë, por i
pastër. 42 Por në rast se në pjesën tullace të kokës
ose të ballit shfaqet një plagë e bardhë-kuqalashe,
është lebër, që ka shpërthyer mbi kokë apo mbi
ballë. 43 Prifti do ta shqyrtojë; dhe në qoftë se
ënjtja e plagës mbi pjesën tullace të kokës apo të
ballit është e bardhë-kuqalashe, njëlloj si lebra mbi
lëkurën e trupit, 44 është lebroz; është i papastër,
dhe prifti do ta shpallë atë të papastër, për shkak
të plagës mbi kokën e tij. 45 Lebrozi, i prekur nga
kjo plagë, do të veshë rroba të grisura dhe do ta
mbajë kokën të zbuluar; do të mbulojë mjekrën e
tij dhe do të bërtasë: "papastër, papastër". 46 Do
të jetë i papastër tërë kohën që do të ketë plagën;
është i papastër; do të jetojë vetëm; do të banojë
jashtë kampit. 47 Në qoftë se ka një plagë lebre
mbi një palë rroba, qoftë rrobë leshi apo një rrobë
liri, 48 një stofë o një punë me shtiza, prej liri ose
leshi, në lëkurë apo në çfarëdo sendi prej lëkure,
49 në se plaga është e gjelbëruar ose kuqalashe mbi
rrobat apo mbi lëkurën, mbi stofin ose mbi punën
e bërë me shtiza, ose mbi çfarëdo tjetër sendi të
punuar me lëkurë, është plagë lebre, dhe do t'i
tregohet priftit. 50 Prifti do të shqyrtojë plagën dhe
do të izolojë shtatë ditë atë që ka plagën. 51 Ditën

e shtatë do të ekzaminojë plagën; dhe në qoftë
se plaga është përhapur mbi rrobat, o mbi stofën,
o mbi trikotazhin, o mbi lëkurën apo mbi çfarëdo
sendi të punuar me lëkurë, është një plagë lebre
të keqe; është një gjë e papastër. 52 Ai do t'i djegë
këto rroba o stofin ose trikotazhin prej leshi a prej
liri ose çfarëdo sendi të bërë me lëkurë, mbi të cilin
ndodhet plaga, sepse është një lebër e keqe; do të
digjen në zjarr. 53 Por në rast se prifti ekzaminon
plagën, dhe kjo nuk është përhapur mbi rrobat o
mbi stofin, o mbi trikotazhin ose mbi çdo send prej
lëkure, 54 prifti do të urdhërojë që të lahet sendi mbi
të cilin është kjo plagë, dhe do ta izolojë personin
për shtatë ditë të tjera. 55 Prifti do të ekzaminojë
plagën, mbasi të jetë larë; në qoftë se plaga nuk ka
ndryshuar ngjyrë, edhe sikur të mos jetë përhapur,
është gjë e papastër; do ta djegësh në zjarr; ajo
vazhdon të hajë nga brenda apo nga jashtë. 56 Në
qoftë se prifti e ekzaminon dhe plaga, pasi është
larë, është përmirësuar, do ta shkulë nga rrobat, a
nga lëkura, a nga stofi apo nga trikotazhi. 57 Por në
rast se duket ende mbi rrobat, stofin, trikotazhin,
ose mbi çdo send tjetër prej lëkure, është një e
keqe që po përhapet; do të djegësh me zjarr sendin
mbi të cilin ndodhet plaga. 58 Rrobat, o stofi, o
trikotazhi ose çdo send tjetër i bërë me lëkurë që ke
larë dhe nga i cili është zhdukur plaga, do të lahet
një herë të dytë dhe do të jetë i pastër. 59 Ky është
ligji për plagën e lebrës mbi një palë rroba leshi ose
prej liri, mbi stofin apo trikotazh ose çfarëdo sendi
të bërë prej lëkure, për ta shpallur të pastër apo për
ta shpallur të papastër".

14

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 “Ky
është ligji lidhur me lebrozin për ditën e pastrimit
të tij. Ai do t’i çohet priftit. 3 Prifti do të dalë nga
kampi dhe do ta vizitojë atë dhe në qoftë se plaga
e lebrës i është shëruar të lebrosurit, 4 prifti do të
urdhërojë të merren për atë që do të pastrohet dy
zogj të gjallë dhe të pastër, dru kedri, nga skarlati
dhe hisopi. 5 Prifti do të urdhërojë që të theret
një nga zogjtë në një enë prej argjili me ujë të
rrjedhshëm. 6 Pastaj do të marrë zogun e gjallë,
drurin e kedrit, skarlatin dhe hisopin, dhe do t’i
zhytë, me zogun e gjallë, në gjakun e zogut të
therur në ujë të rrjedhshëm. 7 Do ta spërkatë pastaj
shtatë herë mbi atë që duhet të pastrohet nga
lebra; do ta shpallë atë të pastër dhe do ta lërë
të shkojë të lirë zogun e gjallë nëpër fusha. 8 Ai
që duhet të pastrohet do të lajë rrobat e tij, do të
rruajë tërë qimet e tij, do të lahet në ujë dhe do
të jetë i pastër. Pas kësaj mund të hyjë në kamp,
por do të qëndrojë shtatë ditë jashtë çadrës së tij.
9 Ditën e shtatë do të rruajë tërë qimet e kokës
së tij, të mjekrës së tij dhe të vetullave të tij; do
të rruajë shkurt të gjitha qimet e tij. Do të lajë
rrobat e tij dhe do të lajë trupin e tij në ujë dhe
do të jetë i pastër. 10 Ditën e tetë do të marrë dy
qengja pa të meta, një qengj femër njëvjeçar pa të
meta, tri të dhjeta efe majë mielli, të përziera me
vaj, si një ofertë ushqimi, dhe një log vaji; 11 dhe
prifti që kryen pastrimin do të paraqesë atë që
duhet të pastrohet dhe të gjitha këto gjëra para
Zotit në hyrje të çadrës së mbledhjes. 12 Pastaj

prifti do të marrë një qengj dhe do ta ofrojë si
flijim riparimi, me logun e vajit, dhe do t'i tundë
si një ofertë e tundur para Zotit. 13 Do ta therë
pastaj qengjin në vendin ku theren flijimet për
mëkatin dhe olokaustet, në vendin e shenjtë, sepse
si flijim riparimi i përket priftit, kështu është flijimi
për mëkatin; është gjë shumë e shenjtë. 14 Prifti do
të marrë pak gjak nga flijimi i riparimit dhe do ta
vërë në skajin e veshit të djathtë të atij që duhet
të pastrohet, mbi gishtin e madh të dorës së tij të
djathtë dhe mbi gishtin e madh të këmbës së tij të
djathtë. 15 Pastaj prifti do të marrë pak vaj nga
logu dhe do ta derdhë mbi pëllëmbën e dorës së
tij të majtë; 16 pastaj prifti do të ngjyejë gishtin e
dorës së tij të djathtë në vajin që ka në dorën e
majtë dhe me gishtin do të spërkatë shtatë herë
pak vaj përpara Zotit. 17 Dhe nga mbetja e vajit që
ka në dorë, prifti do të vërë pak në skajin e veshit
të djathtë të atij që duhet të pastrohet, mbi gishtin
e madh të dorës së tij të djathtë dhe mbi gishtin
e madh të këmbës së tij të djathtë, në vendin ku
ka vënë gjakun e flijimit të riparimit. 18 Mbetjen e
vajit që ka në dorë, prifti do ta vërë mbi kokën e atij
që duhet të pastrohet; kështu prifti do të bëjë për të
shlyerjen përpara Zotit. 19 Pastaj prifti do të ofrojë
flijimin për mëkatin dhe do të bëjë shlyerjen për atë
që do të pastrohet nga papastërtia e tij; pas kësaj do
të therë olokaustin. 20 Prifti do të ofrojë olokaustin
dhe blatimin e ushqimit mbi altar; kështu ai do
të ketë mundësi të bëjë për të shlyerjen dhe ai do
të jetë i pastër. 21 Në rast se ky person është i
varfër dhe nuk mund t'i sigurojë këto gjëra, do të

marrë vetëm një qengj për ta ofruar si flijim për
shkeljen e kryer, si një ofertë të tundur, për të bërë
shlyerjen 22 dhe dy turtuj apo dy pëllumba të rinj,
sipas mundësive të tij; njëri do të jetë për flijimin
për mëkatin dhe tjetri për olokaustin. 23 Ditën e tetë
do t'i çojë, për pastrimin e tij, këto gjëra priftit në
hyrje të çadrës së mbledhjes përpara Zotit. 24 Dhe
prifti do të marrë qengjin e flijimit për shkeljen
dhe logun e vajit, dhe do t'i tundë si një ofertë e
tundur përpara Zotit. 25 Pastaj do të therë qengjin e
flijimit për shkeljen e kryer. Prifti do të marrë pak
gjak nga flijimi për shkeljen dhe do ta vërë në ska-
jin e veshit të djathtë të atij që do të pastrohet mbi
gishtin e madh të dorës së tij të djathtë dhe mbi
gishtin e madh të këmbës së tij të djathtë. 26 Prifti
do të derdhë pak vaj mbi pëllëmbën e dorës së tij
të majtë. 27 Dhe me gishtin e dorës së tij të djathtë,
prifti do të spërkasë shtatë herë pak nga vaji që ka
në dorën e tij të majtë përpara Zotit. 28 Pastaj prifti
do të vërë pak nga vaji që ka në dorë mbi skajin e
veshit të djathtë të atij që duhet të pastrohet, mbi
gishtin e tij të madh të dorës së djathtë dhe mbi
gishtin e madh të këmbës së tij të djathtë, në vendin
ku ka vënë gjakun e flijimit të shkeljes. 29 Mbetjen
e vajit që ka në dorë, prifti do ta vërë mbi kokën e
atij që do të pastrohet, për të bërë shlyerjen për atë
përpara Zotit. 30 Pastaj do të ofrojë një nga turtujt a
një nga të dy pëllumbat e rinj, sipas mundësive të tij;
31 do të ofrojë atë që ka mundur të sigurojë, njërin
si flijim për mëkatin dhe tjetrin si olokaust, bashkë
me blatimin e ushqimit; kështu prifti do të bëjë
shlyerjen përpara Zotit për atë që do të pastrohet.

32 Ky është ligji për atë që është prekur nga plaga
e lebrës dhe nuk ka mjetet për të siguruar atë që
kërkohet për pastrimin e tij”. 33 Zoti u foli akoma
Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: 34 “Kur do të hyni
në vendin e Kanaanit që unë ju jap në pronësi,
në rast se dërgoj plagën e lebrës në një shtëpi të
vendit që është prona juaj, 35 i zoti i shtëpisë do të
shkojë t’ia deklarojë priftit, duke thënë: “Më duket
se ka një farë plage në shtëpinë time”. 36 Atëherë
prifti do të urdhërojë që të zbrazet shtëpia para
se ai të hyjë për të shqyrtuar plagën, me qëllim
që gjithçka që ndodhet në shtëpi të mos bëhet e
papastër. Pastaj prifti do të hyjë për të ekzaminuar
shtëpinë. 37 Do të ekzaminojë pastaj plagën; në
qoftë se plaga që ndodhet mbi muret e shtëpisë ka
disa zgavra të gjelbëra apo të kuqërreme që duken
më të thella se sipërfaqja e mureve, 38 prifti do të
dalë nga shtëpia, te porta dhe do ta mbyllë shtëpinë
për shtatë ditë. 39 Ditën e shtatë prifti do të kthehet
dhe do ta ekzaminojë shtëpinë; në rast se plaga
është përhapur në muret e shtëpisë, 40 prifti do të
urdhërojë që të hiqen gurët mbi të cilët ndodhet
plaga dhe t’i hedhin në një vend të papastër jashtë
qytetit. 41 Pastaj do të urdhërojë që të kruhet pjesa
e brendshme e shtëpisë rreth e qark, dhe do ta
hedhin suvanë që kanë rrëzuar jashtë qytetit, në
vend të papastër. 42 Pastaj do të marrin gurë të
tjerë dhe do t’i vënë në vendin e të parëve, dhe do
të marrin gëlqere tjetër për të suvatuar shtëpinë.
43 Por në rast se plaga shpërthen përsëri në shtëpi,
mbasi janë hequr gurët dhe mbasi shtëpia është
kruar dhe është suvatuar përsëri, 44 prifti do të

hyjë për të kontrolluar shtëpinë; në qoftë se plaga
është e përhapur në shtëpi, kemi një lebër të keqe në
shtëpi; kjo është e papastër. 45 Prandaj do ta shëmbë
shtëpinë dhe do t'i çojë gurët, lëndën e drurit dhe
suvanë jashtë qytetit, në një vend të papastër.
46 Përveç kësaj kushdo që hyn në shtëpi gjatë gjithë
kohës që mbeti e mbyllur, do të jetë i papastër
deri në mbrëmje. 47 Kush fle në shtëpi, do të lajë
rrobat e tij; po kështu ai që ha në shtëpi do të lajë
rrobat e tij. 48 Por në qoftë se prifti hyn në shtëpi
dhe e kontrollon, dhe plaga nuk është përhapur
në shtëpi pasi është suvatuar, prifti do ta shpallë
atë të pastër, sepse plaga është shëruar. 49 Pastaj,
për të pastruar shtëpinë, do të marrë dy zogj, dru
kedri, skarlat dhe hisop; 50 do të therë pastaj një
nga zogjtë në një enë argjili me ujë të rrjedhshëm;
51 dhe do të marrë drurin e kedrit, hisopin, skar-
latin dhe zogun e gjallë, dhe do t'i zhytë në gjakun
e zogut të therur dhe në ujë të rrjedhshëm, dhe
do ta spërkatë shtëpinë shtatë herë. 52 Kështu do
ta pastrojë shtëpinë me gjakun e zogut, me ujin e
rrjedhshëm, me zogun e gjallë, me drurin e kedrit,
me hisopin dhe me skarlatin; 53 por do ta lërë
zogun të ikë i lirë jashtë qytetit, nëpër fusha; kështu
do të bëjë shlyerjen, për shtëpinë, dhe kjo do të
jetë e pastër. 54 Ky është ligji për çdo plagë të
lebrës dhe të qeres, 55 për lebrën e rrobave dhe të
shtëpisë, 56 për ënjtjet, puçrrat me qelb dhe njollat
e shndritshme, 57 për të mësuar kur një gjë është e
papastër dhe kur është e pastër. Ky është ligji për
lebrën".

15

1 Zoti u foli akoma Moisiut dhe Aaronit, duke u
thënë: 2 “Foluni bijve të Izraelit dhe u thoni atyre:
Kushdo që ka një fluks nga trupi i tij, ky fluks është
i papastër. 3 Papastërtia e tij është prodhuar nga
fluksi: ai është i papastër për sa kohë fluksi i trupit
të tij është ende në veprim, ashtu edhe kur fluksi
në trupin e tij është ndaluar. 4 Çdo shtrat mbi të
cilin shtrihet ai që ka fluksin do të jetë i papastër;
po ashtu do të jetë e papastër çdo gjë mbi të cilën
ai ulët. 5 Kushdo që prek shtratin e tij do të lajë
rrobat e tij dhe do të lahet me ujë, dhe ka për të
qënë i papastër deri në mbrëmje. 6 Kush ulet mbi
çfarëdo gjëje mbi të cilën është ulur ai që ka fluksin,
do të lajë rrobat e tij dhe veten me ujë, dhe do të
jetë i papastër deri në mbrëmje. 7 Kush prek trupin
e atij që ka fluksin, do të lajë rrobat e tij dhe do
të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastër deri në
mbrëmje. 8 Në qoftë se ai që ka fluksin pështyn
mbi dikë që është i pastër, ky do të lajë rrobat e
tij dhe do të lahet në ujë, dhe do të jetë i papastër
deri në mbrëmje. 9 Çdo shalë mbi të cilën hipën ai
që ka fluksin do të jetë e papastër. 10 Kushdo që
prek çfarëdo gjëje që ka qenë nën të, do të jetë i
papastër deri në mbrëmje. Kushdo që trasporton
këto sende do të lajë rrobat e tij dhe do të lahet
me ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje.
11 Kushdo që prek atë që ka fluksin, pa i larë duart,
duhet të lajë rrobat e tij dhe të lahet në ujë, dhe
do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 12 Ena prej
balte, e prekur nga ai që ka fluksin, do të thyhet;
dhe çdo enë prej druri do të lahet në ujë. 13 Kur ai

që ka fluksin është pastruar nga fluksi i tij, do të
numërojë shtatë ditë për pastrimin e tij; pastaj do
të lajë rrobat e tij dhe do të lajë trupin e tij në ujë
të rrjedhshëm, dhe do të jetë i pastër. 14 Ditën e tetë
do të marrë dy turtuj ose dy pëllumba të rinj dhe do
të vijë përpara Zotit në hyrje të çadrës së mbledhjes,
dhe do t'ia japë priftit. 15 Prifti do t'i ofrojë: njërin
si flijim për mëkatin dhe tjetrin si olokaust; kështu
prifti do të bëjë shlyerjen për të përpara Zotit, për
shkak të fluksit të tij. 16 Në rast se një njeri ka një
lëshim fare, ai do të lajë tërë trupin e tij në ujë,
dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 17 Çdo
rrobë dhe çdo lëkurë mbi të cilat ka farë do të lahet
me ujë, dhe do të jetë e papastër deri në mbrëmje.
18 Në rast se një burrë bie në shtrat me një grua
dhe ka një lëshim fare, do të lahen që të dy me
ujë dhe do të jenë të papastër deri në mbrëmje.
19 Në qoftë se një grua ka një fluks në trupin e saj,
dhe ky është një fluks gjaku, papastërtia e saj do
të zgjasë shtatë ditë; kushdo që e prek atë do të
jetë i papastër deri në mbrëmje. 20 Çfarëdo gjë mbi
të cilën ajo shtrihet gjatë papastërtisë së saj, do të
jetë e papastër; çfarëdo gjë mbi të cilën ulet, do të
jetë e papastër. 21 Kushdo që prek shtratin e saj do
të lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë, dhe do
të jetë i papastër deri në mbrëmje. 22 Kushdo që
prek çfarëdo gjë mbi të cilën ajo është ulur, do të
lajë rrobat e tij dhe do të lahet në ujë; do të jetë
i papastër deri në mbrëmje. 23 Kur ajo është ulur
mbi shtrat ose mbi çfarëdo gjë tjetër, kur dikush e
prek atë do të jetë i papastër deri në mbrëmje. 24 Në
rast se një burrë bie në shtrat me të, papastërtia

e saj kalon mbi të dhe ai do të jetë i papastër për
shtatë ditë; dhe çdo shtrat mbi të cilin ai shtrihet,
do të jetë i papastër. 25 Në qoftë se një grua ka
një fluks gjaku prej disa ditësh jashtë kohës së
papastërtisë së zakoneve, ose fluksi vazhdon tej
kohës së duhur, ajo do të jetë e papastër për gjithë
ditët e fluksit të papastër, ashtu si është në ditët e
papastërtisë së saj të zakoneve. 26 Çdo shtrat mbi
të cilin shtrihet gjatë ditëve të fluksit të saj, do të
jetë për të si shtrati i zakoneve të saj; dhe çdo gjë
mbi të cilën ajo ulet do të ketë po atë papastërti
të zakoneve të saj. 27 Kushdo që prek këto gjëra
do të jetë i papastër; do të lajë rrobat e tij dhe
do të lahet në ujë; do të jetë i papastër deri në
mbrëmje. 28 Por pas pastrimit të saj nga fluksi,
do të numërojë shtatë ditë, dhe pastaj do të jetë e
pastër. 29 Ditën e tetë do të marrë dy turtuj ose dy
pëllumba të rinj dhe do t'ia çojë priftit në hyrje të
çadrës së mbledhjes. 30 Prifti do ta ofrojë njërin prej
tyre si flijim për mëkatin dhe tjetrin si olokaust;
prifti do të kryejë për të shlyerjen, përpara Zotit,
të fluksit që e bënte të papastër. 31 Kështu do t'i
mbani të ndarë bijtë e Izraelit nga ajo që i ndot,
që të mos vdesin për shkak të papastërtisë së tyre,
duke ndotur tabernakullin tim që ndodhet midis
tyre. 32 Ky është ligji për atë që ka një fluks dhe për
atë që ka një lëshim fare, gjë që e bën të papastër,
33 dhe për gruan që vuan për shkak të zakoneve
të saja periodike, për burrin ose gruan që ka një
fluks dhe për burrin që bie në shtrat me një grua
të papastër".

16

1 Zoti i foli Moisiut mbas vdekjes së dy bijve të
Aaronit, që vdiqën kur u paraqitën para Zotit me
zjarr të ndaluar. 2 Zoti i tha Moisiut: “Foli Aaronit,
vëllait tënd, dhe thuaji të mos hyjë në çfarëdo kohe
në shenjtërore, përtej perdes, përpara pajtuesit që
ndodhet mbi arkë, që të mos vdesë, sepse unë do
të shfaqem në renë mbi pajtuesin. 3 Aaroni do të
hyjë në shenjtërore në këtë mënyrë; do të marrë një
dem të vogël për flijimin për mëkatin dhe një dash
për olokaustin. 4 Do të veshë tunikën e shenjtë prej
liri dhe do të mbajë mbi trupin e tij pantallona
prej liri; do të ngjeshë brezin prej liri dhe do ta
vërë mbi kokë çallmën prej liri. Këto janë veshjet e
shenjta; ai do t’i veshë pasi ta ketë larë trupin me
ujë. 5 Nga asambleja e bijve të Izraelit do të marrë
dy cjep për flijimin e mëkatit dhe një dash për
olokaustin. 6 Aaroni do të ofrojë demin e vogël për
flijimin e mëkatit, që e ka për vete, dhe do të bëjë
shlyerjen për vete dhe për shtëpinë e tij. 7 Pastaj do
t’i marrë të dy cjeptë dhe do t’i paraqesë përpara
Zotit në hyrje të çadrës së mbledhjes. 8 Aaroni
do t’i hedhë në short dy cjeptë: njëri prej tyre do
të caktohet për Zotin dhe tjetri do të shërbejë si
cjap për shlyerjen e fajit. 9 Aaroni do të afrojë
cjapin e caktuar për Zotin dhe do ta ofrojë si flijim
për mëkatin; 10 por cjapi i caktuar si cjap fajshlyes
do të paraqitet i gjallë para Zotit, me qëllim që
mbi të të bëhet shlyerja dhe për ta çuar pastaj në
shkretëtirë si cjap fajshlyes. 11 Aaroni do të ofrojë,
pra, demin e vogël të flijimit për mëkatin dhe do të
bëjë shlyerjen për vete dhe për shtëpinë e tij; dhe

do ta therë demin e vogël të flijimit për mëkatin
për vete. 12 Pastaj do të marrë një temjanicë plot
me qymyrë të ndezur të marrë nga altari përpara
Zotit dhe do t'i ketë duart e tij të mbushura me
temjan të parfumuar në pluhur, dhe do të çojë
çdo gjë matanë velit. 13 Do ta vërë temjanin mbi
zjarr përpara Zotit, me qëllim që reja e temjanit të
mbulojë pajtuesin që është mbi dëshminë; kështu
ai nuk do të vdesë. 14 Pastaj do të marrë ca gjak
të demit të vogël dhe do ta spërkatë me gishtin e
tij mbi pajtuesin nga ana lindore, do të spërkatë
shtatë herë edhe pak gjak me gishtin e tij përpara
pajtuesit. 15 Pastaj do të therë cjapin e flijimit
për mëkatin, që është për popullin, dhe do të çojë
gjakun e tij matanë velit; dhe do të bëjë me këtë
gjak atë që ka bërë me gjakun e demit të vogël;
do ta spërkatë mbi pajtuesin dhe para pajtuesit.
16 Kështu do të bëjë shlyerjen për shenjtëroren,
për shkak të papastërtive të bijve të Izraelit, të
shkeljeve të tyre dhe të të gjitha mëkateve të tyre.
Do të veprojë në të njëjtën mënyrë për çadrën e
mbledhjes, që mbetet midis tyre, në mes të pa-
pastërtive të tyre. 17 Në çadrën e mbledhjes, kur
ai do të hyjë në shenjtëroren për të bërë shlyerjen,
nuk do të ketë njeri, deri sa ai të ketë dalë dhe
të ketë bërë shlyerjen për veten, për shtëpinë e tij
dhe për tërë asamblenë e Izraelit. 18 Ai do të dalë
drejt altarit që ndodhet para Zotit dhe do të bëjë
shlyerjen për të: do të marrë ca gjak nga demi
i vogël dhe ca gjak nga cjapi dhe do ta vërë mbi
brirët e altarit rreth e qark. 19 Pastaj do të spërkatë
ca gjak mbi të me gishtin e tij shtatë herë me

radhë; kështu do ta pastrojë dhe do ta shenjtërojë
nga papastërtitë e bijve të Izraelit. 20 Kur të ketë
mbaruar së kryeri shlyerjen për shenjtëroren, për
çadrën e mbledhjes dhe për altarin, do të afrojë
cjapin e gjallë. 21 Aaroni do të vendosë të dyja
duart e tij mbi kokën e cjapit të gjallë dhe do të
rrëfejë mbi të tërë padrejtësitë e bijve të Izraelit,
të gjitha shkeljet e tyre, tërë mëkatet e tyre, dhe
do t'i vërë mbi kokën e cjapit; pastaj do ta çojë në
shkretëtirë me anë të një njeriu të zgjedhur enkas.
22 Cjapi do të mbartë mbi vete në tokë të vetmuar
të gjitha padrejtësitë e tyre dhe ai njeri do ta lërë të
shkojë në shkretëtirë. 23 Pastaj Aaroni do të hyjë në
çadrën e mbledhjes, do të zhveshë rrobat e tij prej
liri që kishte veshur për të hyrë në shenjtërore dhe
do t'i lërë aty. 24 Do të lajë trupin e tij me ujë në një
vend të shenjtë, do të veshë rrobat e tij dhe do të
dalë për të ofruar olokaustin e tij dhe olokaustin e
popullit, dhe do të bëjë shlyerjen për vete dhe për
popullin. 25 Pastaj do të tymosë mbi altar dhjamin
e flijimit për mëkatin. 26 Ai që e ka lëshuar cjapin, e
zgjedhur si cjap fajshlyes, do të lajë rrobat e tij dhe
trupin e tij me ujë dhe, mbas kësaj mund të kthehet
në kamp. 27 Do të çohen pas kësaj jashtë kampit
demi i vogël i flijimit për mëkatin dhe cjapi i flijimit
për mëkatin, gjaku i të cilit është çuar në shenjtërore
për të bërë shlyerjen; dhe do të djegin në zjarr
lëkurët, mishin dhe ndyrësitë e tyre. 28 Pastaj ai
që i djeg do të lajë rrobat dhe trupin e tij me ujë;
pas kësaj, ai mund të kthehet në kamp. 29 Ky do të
jetë për ju një ligj i përjetshëm: në muajin e shtatë,
ditën e dhjetë të muajit, do të përulni shpirtrat

tuaj dhe nuk do të kryeni asnjë punë, as ai që ka
lindur në vend as i huaji që banon midis jush.
30 Sepse atë ditë prifti do të bëjë shlyerjen për ju,
për t'ju pastruar, me qëllim që të jeni të pastruar
nga tërë mëkatet tuaja përpara Zotit. 31 Është për
ju një e shtunë madhështore pushimi dhe ju do
të përulni shpirtrat tuaj; është një ligj i përjetshëm.
32 Prifti, që është vajosur dhe që është shenjtëruar
për të shërbyer si prift në vend të atit të tij, do
të bëjë shlyerjen dhe do të veshë rrobat prej liri,
rrobat e shenjta. 33 Ai do të bëjë shlyerjen për
shenjtëroren e shenjtë; do të bejë shlyerjen për
çadrën e mbledhjes dhe për altarin, do të bëjë
njëkohësisht shlyerjen për priftërinjtë dhe për tërë
popullin e asamblesë. 34 Ky do të jetë për ju një ligj
i përjetshëm, për të shlyer mëkatet e bijve të Izraelit
për të gjitha mëkatet e tyre, një herë në vit". Dhe
Moisiu bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Zoti.

17

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Foli
Aaronit, bijve të tij dhe të gjithë bijve të Izraelit
dhe u thuaj atyre: Kjo është ajo që Zoti ka ur-
dhëruar, duke thënë: 3 Kushdo nga shtëpia e Izraelit
ther një ka ose një qengj apo një dhi brenda
kampit, ose jashtë kampit, 4 dhe nuk e çon në
hyrjen e çadrës së mbledhjes për ta paraqitur si një
ofertë për Zotin përpara tabernakullit të Zotit, do
të mbahet si fajtor gjaku; ka derdhur gjak dhe ky
njeri do të shfaroset në mes të popullit të tij; 5 dhe
kjo me qëllim që bijtë e Izraelit, në vend që të flijo-
jnë flitë e tyre në fusha, t'ia çojnë Zotit në hyrje të
çadrës së mbledhjes, priftit, dhe t'ia ofrojnë Zotit si

flijim falënderimi. 6 Prifti do të spërkasë gjakun mbi
altarin e Zotit, në hyrje të çadrës së mbledhjes, dhe
do të tymosë dhjamin me erë shumë të këndshme
për Zotin. 7 Ata nuk do t'i ofrojnë më flijimet e tyre
demonëve, prapa të cilëve janë poshtëruar. Ky do
të jetë për ta një ligj i përjetshëm, për gjithë brezat
e tyre. 8 U thuaj akoma: "Cilido burrë i shtëpisë së
Izraelit ose nga të huajt që banojnë midis jush të
ofrojë një olokaust apo një flijim, 9 dhe po të mos e
çojë në hyrjen e çadrës së mbledhjes për t'ia ofruar
Zotit, ky njeri do të shfaroset në mes të popullit të
tij. 10 Në rast se dikush nga shtëpia e Izraelit apo
nga të huajt që banojnë midis jush ha çfarëdo lloj
gjaku, unë do ta kthej fytyrën time kundër atij që
ha gjak dhe do ta shfaros në mes të popullit të tij.
11 Sepse jeta e mishit është në gjak. Prandaj ju kam
urdhëruar ta vini mbi altar për të bërë shlyerjen
për jetën tuaj, sepse është gjaku që bën shlyerjen
e fajit për jetën. 12 Prandaj u kam thënë bijve të
Izraelit: asnjëri prej jush nuk ka për të ngrënë
gjak; as i huaji që banon midis jush nuk ka për të
ngrënë gjak". 13 Dhe në qoftë se ndonjë prej bijve
të Izraelit ose të të huajve që banojnë midis jush
zë në gjah një kafshë ose një zog që mund të hahet,
do të derdhë gjakun e tij dhe do ta mbulojë me dhe;
14 sepse është jeta e çdo mishi; gjaku i tij mban jetën
e tij. Prandaj u kam thënë bijve të Izraelit: "Nuk
do të hani gjakun e asnjë mishi, sepse jeta e çdo
mishi është gjaku i tij; kushdo që do ta hajë do të
shfaroset". 15 Dhe çfarëdo personi, qoftë i lindur
në vend apo i huaj, që ha një kafshë të ngordhur
në mënyrë natyrale apo të shqyer, do të lajë rrobat

dhe do të lahet vetë me ujë, dhe ka për të qenë i
papastër deri në mbrëmje; pastaj do të jetë i pastër.
16 Por në rast se nuk lan rrobat e tij dhe nuk lan
trupin e tij, do të mbajë fajin e paudhësisë së tij”.

18

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 “Folu
bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Unë jam Zoti,
Perëndia juaj. 3 Nuk do të bëni siç bëjnë në vendin
e Egjiptit, ku keni banuar, dhe nuk do të bëni siç
bëjnë në vendin e Kanaanit ku po ju çoj; ju nuk do
të ndiqni zakonet e tyre. 4 Do të zbatoni dekretet
e mia dhe do të respektoni statutet e mia, duke
iu përmbajtur atyre. Unë jam Zoti, Perëndia juaj.
5 Do të respektoni statutet dhe dekretet e mia, me
anën e të cilave, kushdo që i zbaton në praktikë,
ka për të jetuar. Unë jam Zoti. 6 Asnjë nga ju nuk
do t’i afrohet ndonjë të afërmi nga gjaku për të
zbuluar lakuriqësinë e tij. Unë jam Zoti. 7 Nuk do
të zbulosh lakuriqësinë e atit tënd apo lakuriqësinë
e nënës sate; ajo është nëna jote; nuk do të zbulosh
lakuriqësinë e saj. 8 Nuk do të zbulosh lakuriqësinë
e gruas së atit tënd; ajo është lakuriqësia e atit
tënd. 9 Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e motrës
sate, bijë e atit tënd ose bijë e nënës sate, qoftë e
lindur në shtëpi ose jashtë saj. 10 Nuk do të zbulosh
lakuriqësinë e bijës së birit tënd apo të bijës së bijës
sate, sepse lakuriqësia e tyre është vetë lakuriqësia
jote. 11 Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e bijës së
gruas të atit tënd, e lindur nga ati yt; është motra
jote; mos zbulo lakuriqësinë e saj. 12 Nuk do të
zbulosh lakuriqësinë e motrës së atit tënd; është
një e afërme e ngushtë e atit tënd. 13 Nuk do të

zbulosh lakuriqësinë e motrës së nënës sate, sepse
është një e afërme e ngushtë e nënës sate. 14 Nuk do
të zbulosh lakuriqësinë e vëllait të atit tënd; nuk do
t'i afrohesh gruas së tij; ajo është halla jote. 15 Nuk
do të zbulosh lakuriqësinë e nuses së birit tënd; ajo
është gruaja e djalit tënd; mos zbulo lakuriqësinë
e saj. 16 Nuk do të zbulosh lakuriqësinë e gruas së
vëllait tënd; është lakuriqësia e vëllait tënd. 17 Nuk
do të zbulosh lakuriqësinë e një gruaje dhe të bijës
së saj; nuk do të marrësh bijën e birit të saj, as
bijën e bijës së saj për të zbuluar lakuriqësinë;
janë të afërm të ngushtë të saj; është një incest.
18 Nuk do të marrësh një grua bashkë me të motrën
për ta bërë shemër, duke zbuluar lakuriqësinë e
saj ndërsa tjetra është akoma gjallë. 19 Nuk do t'i
afrohesh një gruaje për të zbuluar lakuriqësinë e
saj në periudhën e papastërtisë së saj të shkaktuar
nga zakonet. 20 Nuk do të kesh marrëdhënie sek-
suale me gruan e fqinjit tënd për t'u ndotur me të.
21 Nuk do të lejosh që asnjë prej trashëgimtarëve të
tu t'i ofrohet Molekut; dhe nuk do të përdhosësh
emrin e Perëndisë tënd. Unë jam Zoti. 22 Nuk do
të kesh marrëdhënie seksuale me një burrë, ashtu
si bëhet me një grua; është një gjë e neveritshme.
23 Nuk do të bashkohesh me asnjë kafshë duke
u ndotur me të; gjithashtu asnjë grua të mos i
afrohet një kafshe për t'u bashkuar me të; është
një degjenerim i neveritshëm. 24 Mos u ndotni me
asnjë nga këto gjëra, sepse me gjithë këto gjëra janë
ndotur kombet që po bëhem gati t'i përzë përpara
jush. 25 Vendi është ndotur; prandaj unë do ta
dënoj për paudhësinë e tij, dhe vendi do të vjellë

banorët e tij. 26 Ju, pra, do të respektoni statutet
dhe dekretet e mia dhe nuk do të kryeni asnjë
nga ato gjëra të neveritshme, as ai që ka lindur
në vend ashtu edhe i huaji që banon midis jush,
27 (sepse të gjithë këto gjëra të neveritshme i kanë
bërë banorët e vendit që ishin para jush, dhe vendi
është ndotur), 28 që edhe ju, po të jetë se e ndotni,
vendi të mos ju vjellë ashtu si ka vjellë kombin që
ishte para jush. 29 Sepse cilido që kryen ndonjë
prej këtyre gjërave të neveritshme, personat që i
kryejnë do të shfarosen në mes të tyre. 30 Do
të respektoni, pra, urdhërimet e mia, nuk do të
ndiqni asnjë nga zakonet e neveritshme që janë
para jush dhe nuk do të ndoteni me to. Unë jam
Zoti, Perëndia juaj”.

19

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 “Foli
tërë asamblesë së bijve të Izraelit dhe u thuaj
atyre: Jini të shenjtë, sepse unë Zoti, Perëndia juaj,
jam i shenjtë. 3 Secili prej jush të respektojë nënën
dhe atin e tij, po kështu të respektojë të shtunat e
mia. Unë jam Zoti Perëndia juaj. 4 Mos iu drejtoni
idhujve dhe mos bëni perëndi me metal të shkrirë.
Unë jam Zoti, Perëndia juaj. 5 Kur t’i ofroni një
flijim falënderimi Zotit, do ta ofroni në mënyrë që
të pëlqehet. 6 Do të hahet po atë ditë që e ofroni
dhe ditën vijuese; dhe në rast se mbetet diçka
deri në ditën e tretë, do ta digjni me zjarr. 7 Në
rast se hahet ndonjë pjesë e tij ditën e tretë është
një gjë e neveritshme; flijimi nuk do të pëlqehet.
8 Prandaj kushdo që e ha do të rëndohet me fajin
e paudhësisë së tij, sepse ka përdhosur atë që është

e shenjtë për Zotin; ky njeri do të shfaroset në mes
të popullit të tij. 9 Kur do të korrni tokat tuaja, nuk
do të korrësh deri në cepat e arës sate dhe nuk do
të mbledhësh kallinjtë që kanë mbetur pas korrjes
sate; 10 dhe në vreshtin tënd nuk do të kthehesh
prapë, as do të mbledhësh bistakët e mbetur nga
vreshti yt; do t'i lësh për të varfrin dhe për të
huajin. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. 11 Nuk do të
vidhni, nuk do të gënjeni dhe nuk do të mashtroni
njëri-tjetrin. 12 Nuk do të bëni betim të rremë në
emrin tim, nuk do të përdhosni emrin e Perëndisë
tuaj. Unë jam Zoti. 13 Nuk do të mundosh fqinjin
tënd dhe as do ta vjedhësh; mëditjen e punëtorit
mos e mbaj te ti deri në mëngjesin vijues. 14 Nuk
do të mallkosh të shurdhërin dhe nuk do të vësh
asnjë pengesë para të verbrit, por do të kesh frikë
nga Perëndia yt. Unë jam Zoti. 15 Nuk do të bësh
padrejtësi gjatë gjykimit; nuk do të tregohesh i
anshëm me të varfërin as do të nderosh personat
e fuqishëm; por do të gjykosh të afërmin tënd me
drejtësi. 16 Nuk do të shkosh e të sillesh duke sh-
pifur nëpër popullin tënd, as do të mbash qëndrim
kundër jetës të të afërmit tënd. Unë jam Zoti. 17 Nuk
do të urresh vëllanë tënd në zemrën tënde; qorto
gjithashtu fqinjin tënd, por mos u ngarko me asnjë
mëkat për shkak të tij. 18 Nuk do të hakmerresh
dhe nuk do të mbash mëri kundër bijve të popullit
tënd, por do ta duash të afërmin tënd si veten tënde.
Unë jam Zoti. 19 Të respektoni statutet e mia. Nuk
do të bashkosh kafshë të llojeve të ndryshme; nuk
do të mbjellësh arën tënde me lloje të ndryshme
farërash, nuk do të veshësh asnjë palë rroba të
endura me materiale të ndryshme. 20 Në qoftë se

dikush ka marrëdhënie seksuale me një grua që
është skllave e premtuar një njeriu, por që nuk
është shpenguar dhe nuk ka fituar lirinë, do të
dënohen që të dy, por nuk do të dënohen me vdekje,
sepse ajo nuk ishte e lirë. 21 Burri do t'i çojë Zotit,
në hyrje të çadrës së mbledhjes, një dash si fli për
shkeljen; 22 dhe me dashin e flijimit për shkeljen
prifti do të bëjë për të shlyerjen përpara Zotit për
mëkatin që ai ka kryer; dhe mëkati që ai ka kryer
do t'i falet. 23 Kur të hyni në vendin tuaj dhe të keni
mbjellë lloj-lloj drurësh frutorë, do t'i konsideroni
frutat e tyre si të parrethprera; për tre vjet do të
jenë për ju si të parrethprera; prandaj nuk duhet
të hahen. 24 Por vitin e katërt të gjitha frutat e tyre
do të jenë të shenjtëruara, do të jenë për lavdinë e
Zotit. 25 Vitin e pestë do të hani frutat e tyre, me
qëllim që prodhimi i tyre të mund të rritet. Unë
jam Zoti, Perëndia juaj. 26 Nuk do të hani asgjë që
përmban gjak. Nuk do të zbatoni asnjë lloj short-
arie ose magjie. 27 Nuk do t'i prisni rrumbullak
flokët anëve të kokës, as do të shkurtosh fundin
e mjekrës sate. 28 Nuk do të bëni asnjë prerje në
mishin tuaj për një të vdekur, nuk do të bëni asnjë
tatuazh mbi trupin tuaj. Unë jam Zoti. 29 Mos e
ndot bijën tënde duke e bërë kurvë, që vendi të
mos jepet pas kurvërisë dhe të mos mbushet me
prapësi. 30 Të respektoni të shtunat e mia dhe do të
keni respekt për shenjtëroren time. Unë jam Zoti.
31 Mos iu drejtoni mediumeve dhe magjistarëve;
mos u konsultoni për të mos u ndotur me anë të
tyre. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. 32 Çohu në këmbë
para atij që ka kokën të zbardhur, nderoje plakun

dhe ki frikë nga Perëndia yt. Unë jam Zoti. 33 Kur
një i huaj banon bashkë me ju në vendin tuaj, mos
e trajtoni keq. 34 Të huajin që banon midis jush
ta trajtoni njëlloj si ai që ka lindur midis jush; ti
do ta duash si veten tënde, sepse edhe ju ishit të
huaj në vendin e Egjiptit. Unë jam Zoti, Perëndia
juaj. 35 Nuk do të bëni padrejtësi në gjykime,
përsa u përket masave të gjatësisë, të peshës dhe të
kapacitetit. 36 Do të keni peshore të sakta, pesha
të sakta, efa të saktë, hin të saktë. Unë jam Zoti,
Perëndia juaj që ju nxori nga vendi i Egjiptit. 37 Do
të respektoni, pra, të gjitha statutet dhe dekretet e
mia dhe do t'i vini në zbatim. Unë jam Zoti.

20

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Do t'u
thuash bijve të Izraelit: Cilido nga bijtë e Izraelit
ose nga të huajt që banojnë në Izrael do që t'i
japë Molekut ndonjë nga trashëgimtarët e tij, do të
dënohet me vdekje; populli i vendit do ta vrasë me
gurë. 3 Unë vet do ta kthej fytyrën time kundër këtij
njeriu dhe do ta shfaros në mes të popullit të tij,
sepse i ka dhënë Molekut disa nga trashëgimtarët
e tij për të ndotur shenjtëroren time dhe për të
përdhosur emrin tim të shenjtë. 4 Dhe në rast se
populli i vendit mbyll sytë para këtij njeriu, kur ai
i jep trashëgimtarët e tij Molekut, dhe nuk e dënon
me vdekje, 5 do të jem unë që do ta kthej fytyrën
time kundër këtij njeriu dhe kundër familjes së
tij, do ta shfaros në mes të popullit të tij atë dhe
tërë ata që kurvërohen me të, duke u shitur para
Molekut. 6 Dhe në rast se një person u drejtohet
mediumeve dhe magjistarëve për t'u kurvëruar

pas tyre, unë do ta kthej fytyrën time kundër këtij
personi dhe do ta shfaros në mes të popullit të tij.
7 Shenjtërohuni, pra, dhe qofshi të shenjtë, sepse
unë jam Zoti, Perëndia juaj. 8 Respektoni statutet
e mia dhe i vini në zbatim. Unë jam Zoti që ju
shenjtëron. 9 Kushdo që mallkon të atin ose të
ëmën, do të dënohet me vdekje, sepse ka mallkuar
të atin o të ëmën; gjaku i tij do të bjerë mbi të.
10 Në rast se ndonjëri shkel kurorën me gruan e
një tjetri, në qoftë se shkel kurorën me gruan e
fqinjit të tij, shkelësi dhe shkelësja e kurorës do të
dënohen me vdekje. 11 Në qoftë se dikush bie në
shtrat me gruan e atit të tij, ai zbulon lakuriqësinë
e të atit; prandaj që të dy do të dënohen pa tjetër
me vdekje; gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. 12 Në
rast se dikush bie në shtrat me nusen e birit të
tij, që të dy do të dënohen me vdekje; kanë kryer
një degjenerim të neveritshëm; gjaku i tyre do të
bjerë mbi ta. 13 Në qoftë se dikush ka marrëdhënie
seksuale me një burrë ashtu si ato që bëhen me
një grua, që të dy kanë kryer një degjenerim të
neveritshëm, do të dënohen pa tjetër me vdekje;
gjaku i tyre do të bjerë mbi ta. 14 Në qoftë se
dikush merr për grua bijën dhe nënën e saj, kemi
një incest; do të digjen në zjarr si ai ashtu dhe
ato, me qëllim që të mos ketë incest midis jush.
15 Në rast se një burrë bashkohet me një kafshë, ai
do të dënohet me vdekje; do të vritet edhe kafsha.
16 Në rast se një grua i afrohet një kafshe për t'u
bashkuar me të, do të vrasësh gruan dhe kafshën;
do të dënohen pa tjetër me vdekje; gjaku i tyre do
të bjerë mbi ta. 17 Në qoftë se dikush merr motrën
e vet, bijën e atit të tij ose bijën e nënës së tij dhe

sheh lakuriqësinë e saj dhe ajo sheh lakuriqësinë e
tij, ky është një turp; të dy do të shfarosen në sytë e
bijve të popullit të tyre; ai ka zbuluar lakuriqësinë
e motrës së vet; do të mbajë dënimin e paudhësisë
së tij. 18 Në rast se dikush bie në shtrat me një
grua gjatë kohës së zakoneve të saj dhe zbulon
lakuriqësinë e saj, ai ka zbuluar fluksin e saj dhe
ajo ka zbuluar fluksin e gjakut të vet; që të dy do të
shfarosen në mes të popullit të tyre. 19 Nuk do të
zbulosh lakuriqësinë e motrës së nënës sate ose të
motrës së atit tënd, sepse në këtë mënyrë zbulohet
lakuriqësia e një të afërmi të një gjaku; që të dy
do të mbajnë dënimin e paudhësisë së tyre. 20 Në
qoftë se dikush bie në shtrat me gruan e ungjit
të tij, ai zbulon lakuriqësinë e ungjit të tij; që të
dy do të mbajnë dënimin për mëkatin e tyre; do të
vdesin pa fëmijë. 21 Në qoftë se dikush merr gruan
e vëllait të tij, kjo është një gjë e papastër; ai ka
zbuluar lakuriqësinë e vëllait të tij; nuk do të kenë
fëmijë. 22 Do të respektoni, pra, të gjitha statutet
dhe dekretet e mia dhe do t'i vini në zbatim, me
qëllim që vendi ku po ju çoj të banoni të mos ju
vjellë jashtë. 23 Dhe nuk do të ndiqni zakonet e
kombeve që unë po bëhem gati t'i përzë përpara
jush; ata i kanë bërë tërë këto gjëra, prandaj unë
i urrej. 24 Por juve ju thashë: Ju do të shtini në
dorë vendin e tyre; do t'ju jap si pronë; është një
vend ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. Unë jam Zoti,
Perëndia juaj, që ju ka ndarë nga popujt e tjerë.
25 Do të dalloni, pra, kafshët e pastra nga ato të
papastra, zogjtë e pastër nga ata të papastër, dhe
nuk do bëheni të neveritshëm duke ngrënë kafshë,
zogj o çfarëdo gjë që hiqet zvarrë mbi tokë dhe që

unë i kam veçuar për ju si të papastra. 26 Dhe do
të jeni të shenjtë për mua, sepse unë, Zoti, jam i
shenjtë, dhe ju kam ndarë nga popujt e tjerë me
qëllim që të jeni të mitë. 27 Në qoftë se një burrë
apo një grua është medium apo magjistar, ata do të
dënohen pa tjetër me vdekje; do t'i vrisni me gurë;
gjaku i tyre do të bjerë mbi ta".

21

1 Zoti i tha akoma Moisiut: "Folu priftërinjve,
bijve të Aaronit, dhe u thuaj: Asnjë prift të mos
ndotet për një të vdekur në mes të popullit të tij,
2 veç se po të jetë një i afërm i tij i një gjaku:
nëna, ati, biri, bija, vëllai 3 dhe motra e tij ende e
virgjër që jeton me të, dhe që nuk është martuar
ende; për atë mund të ndotet. 4 Duke qënë një
udhëheqës në mes të popullit të tij, nuk do të ndotet
duke përdhosur veten e tij. 5 Priftërinjtë nuk do
të bëjnë tonsurën mbi kokën e tyre, nuk do të
rruajnë mjekrën e tyre dhe nuk do të bëjnë prerje
mbi mishin e tyre. 6 Do të jenë të shenjtë për
Perëndinë e tyre dhe nuk do të përdhosin emrin e
Perëndisë së tyre, sepse i ofrojnë flijime Zotit, të
përgatitura me zjarr dhe bukën Perëndisë së tyre;
prandaj do të jenë të shenjtë. 7 Nuk do të marrin
për grua një kurvë, as edhe një grua faqenxirë;
nuk do të marrin një grua të ndarë nga burri,
sepse janë të shenjtë ndaj Perëndisë së tyre. 8 Ti do
ta konsiderosh priftin të shenjtë, sepse ai i ofron
bukën Perëndisë tënd; ai ka për të qënë i shenjtë për
ty, sepse unë, Zoti që ju shenjtëroj, jam i shenjtë.
9 Në rast se bija e një prifti humb nderin duke u
bërë kurvë, ajo turpëron të atin: ajo do të digjet me

zjarr. 10 Por ai që është kryeprift midis vëllezërve të
tij, mbi kokën e të cilit është vënë vaji i vajosjes dhe
që është shenjtëruar për të veshur rrobat e shenjta,
nuk do të zbulojë kokën dhe nuk do të shqyejë
rrobat. 11 Nuk do t'i afrohet asnjë kufome; nuk
do të ndotet as për të atin, as për të ëmën. 12 Nuk
do të dalë nga shenjtërorja dhe nuk do të përdhosë
shenjtëroren e Perëndisë së tij, sepse shenjtërimi i
vajosjes nga ana e Perëndisë është mbi të. Unë jam
Zoti. 13 Do të marrë për grua një virgjëreshë. 14 Nuk
do të marrë as grua të ve, as të ndarë nga burri,
as grua faqenxirë, as kurvë; por do të marrë për
grua një virgjëreshë nga populli i tij. 15 Nuk do
të turpërojë trashëgimtarët e tij në mes të popullit;
sepse unë jam Zoti që ju shenjtëron". 16 Zoti i foli
akoma Moisiut, duke i thënë: 17 "Foli Aaronit dhe
i thuaji: Në brezat e ardhshëm asnjë burrë nga
fisi yt, që ka ndonjë gjymtim, nuk do të mund
të afrohet për të ofruar bukën e Perëndisë së tij;
18 sepse asnjë njeri që ka ndonjë gjymtim nuk do
të mund të afrohet: as i verbri, as i çali as ai që
ka një fytyrë të përçudnuar, ose ka një gjymtyrë të
deformuar, 19 një thyerje të këmbës apo të dorës,
20 as gungaçi as shkurtabiqi as ai që ka një njollë
në sy apo një ekzemë, a zgjeben apo herdhet të
shtypura. 21 Asnjë burrë nga fisi i priftit Aaron që
ka ndonjë gjymtim nuk do të afrohet për t'i ofruar
flijimet e bëra me zjarr Zotit. Ka një gjymtim; të
mos afrohet për të ofruar bukën e Perëndisë së
tij. 22 Ai do të mund të hajë bukën e Perëndisë
së tij, gjëra shumë të shenjta dhe gjëra të shenjta;
23 nuk do t'i afrohet velit as edhe altarit, sepse ka

një gjymtim. Nuk do të përdhosë vendet e mia të
shenjta, sepse unë jam Zoti që i shenjtëroj". 24 Dhe
Moisiu ia tha këto gjëra Aaronit, bijve të tij dhe
gjithë bijve të Izraelit.

22

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Folu
Aaronit dhe bijve të tij që të heqin dorë nga gjërat
e shenjta që më janë shenjtëruar nga bijtë e Izraelit
dhe të mos përdhosin emrim tim të shenjtë. Unë
jam Zoti. 3 U thuaj atyre: "Cilido burrë i fisit tuaj
që në brezat e ardhshme do t'u afrohet në gjendje
papastërtie gjërave të shenjta, që bijtë e Izraelit ia
kanë shenjtëruar Zotit, do të shfaroset nga prania
ime. Unë jam Zoti. 4 Asnjë burrë nga fisi i Aaronit, i
sëmurë nga lebra ose me fluks qoftë, nuk do të hajë
gjëra të shenjta deri sa të bëhet i pastër. Gjithashtu
ai që prek çfarëdo gjë që është bërë e papastër nga
kontakti me një kufomë, apo ai që ka pasur një
lëshim fare, 5 ose ai që ka prekur një zvarranik që
e ka bërë të papastër, ose një njeri që i ka komu-
nikuar një papastërti të çfarëdo lloji, 6 personi që
ka prekur këto gjëra do të jetë i papastër deri në
mbrëmje dhe nuk ka për të ngrënë gjëra të shenjta
para se të ketë larë trupin e tij me ujë; 7 mbas
perëndimit të diellit do të jetë i pastër dhe do të
mund të hajë gjëra të shenjta, sepse janë ushqimi i
tij. 8 Prifti nuk do të hajë mish kafshe të ngordhur
në mënyrë të natyrshme apo të shqyer, për të mos
u bërë i papastër. Unë jam Zoti. 9 Priftërinjtë do të
respektojnë, pra, atë që kam urdhëruar, përndryshe
do të mbajnë dënimin e mëkatit të tyre dhe do të
vdesin sepse kanë përdhosur gjërat e shenjta. Unë

jam Zoti që i shenjtëroj. 10 Asnjë i huaj nuk do të
hajë gjëra të shenjta; as një mik i priftit, as një
rrogtar nuk do të mund të hajë gjërat e shenjta.
11 Por në rast se prifti ble një person me paratë
e tij, ky do të mund të hajë nga ky ushqim ashtu
si edhe ata që kanë lindur në shtëpinë e tij; këta
mund të hanë nga ushqimi i tij. 12 Bija e priftit që
është martuar me një të huaj nuk do të hajë gjëra
të shenjta të ofruara për ngritje. 13 Por në qoftë
se bija e priftit ka mbetur e ve, apo është ndarë
nga burri dhe nuk ka fëmijë, dhe është kthyer të
rrijë me të atin ashtu si kur ishte e re, do të mund
të hajë nga buka e atit të saj; po asnjë i huaj nuk
do ta hajë atë. 14 Në qoftë se dikush ha gabimisht
një gjë të shenjtë, do t'i japë priftit gjënë e shenjtë,
duke i shtuar një të pestën. 15 Priftërinjtë nuk do të
përdhosin, pra, gjërat e shenjta të bijve të Izraelit,
që ata i ofrojnë Zotit për ngritje, 16 dhe nuk do të
bëjnë që ata të mbajnë dënimin e mëkatit për të cilin
do të bëheshin fajtorë, duke ngrënë gjërat e tyre
të shenjta; sepse unë, Zoti, i shenjtëroj"". 17 Zoti i
foli akoma Moisiut duke i thënë: 18 "Folu Aaronit,
bijve të tij dhe gjithë bijve të Izraelit dhe u thuaj
atyre: Kushdo nga shtëpia e Izraelit ose nga të
huajt në Izrael, që paraqet si olokaust për Zotin një
ofertë për çfarëdo kushti ose çfarëdo dhurate sipas
dëshirës; 19 për të qënë i mirëpritur, do të ofrojë
një mashkull, pa të meta, të marrë nga qetë, nga
dhentë apo nga dhitë. 20 Nuk do të ofroni asgjë
që ka një të metë, sepse nuk do të ishte e pëlqyer.
21 Kur dikush i ofron Zotit një flijim falënderimi,
që është marrë nga kopeja apo nga tufa, qoftë për

të përmbushur një kusht, qoftë si ofertë vullnetare,
viktima për t'u pëlqyer duhet të jetë e përsosur; nuk
duhet të ketë asnjë të metë. 22 Nuk do t'i ofroni
Zotit një viktimë të verbër, të çalë apo të gjymtuar,
apo që ka ulcera, ekzemë ose zgjebe; dhe nuk do
të bëni mbi altar flijime me zjarr për Zotin. 23 Do të
mund të paraqesësh si ofertë vullnetare një ka ose
një dele që ka një këmbë shumë të gjatë apo shumë
të shkurtër; por si kusht nuk do të ishte i mirëpritur.
24 Nuk do t'i ofrosh Zotit asnjë kafshë me herdhe
të vrara, a të shtypura, të këputura apo të prera;
flijime të tilla nuk do të bëni në vendin tuaj. 25 Nuk
do pranoni nga i huaji asnjë nga këto viktima për
ta ofruar si bukë të Perëndisë tuaj, sepse në to
ka gjymtime dhe të meta; nuk do të pëlqeheshin
për ju. 26 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë:
27 "Kur do të lindë një viç, a një qengj a një kec,
do ta lini shtatë ditë me të ëmën; nga dita e tetë
e tutje do të pëlqehet si flijim i bërë me zjarr për
Zotin. 28 Nuk do të therni një lopë apo një dele
me gjithë të voglin e saj në të njëjtën ditë. 29 Kur
do t'i ofroni Zotit një flijim falënderimi, paraqiteni
në mënyrë që të pëlqehet. 30 Viktima do të hahet
po atë ditë; nuk do të lini asgjë deri në mëngjes.
Unë jam Zoti. 31 Do të respektoni, pra, urdhërimet
e mia dhe do t'i vini në zbatim. Unë jam Zoti.
32 Nuk do të përdhosni emrin tim të shenjtë, por
do të shenjtërohem në mes të bijve të Izraelit. Unë
jam Zoti që ju shenjtëron, 33 që ju nxori nga vendi
i Egjiptit për të qënë Perëndia juaj. Unë jam Zoti".

23

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 2 "Folu

bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Ja festat e Zotit,
që ju do t'i shpallni si mbledhje të shenjta. Festat
e mia janë këto: 3 Do të punohet gjashtë ditë,
por dita e shtatë është një e shtunë pushimi dhe
mbledhjeje të shenjtë. Atë ditë nuk do të bëni asnjë
punë; është e shtuna e shenjtëruar Zotit në të tëra
vendet ku do të banoni. 4 Këto janë festat e Zotit,
mbledhjet e shenjta që ju do t'i shpallni në kohën
e tyre. 5 Muajin e parë, ditën e katërmbëdhjetë të
muajit, midis dy mbrëmjeve, bien Pashkët e Zotit;
6 dhe ditën e pesëmbëdhjetë të po atij muaji bie
festa e bukës së ndorme për nder të Zotit; për
shtatë ditë do të hani bukë të ndorme. 7 Ditën e
parë do të bëni një mbledhje të shenjtë; nuk do të
bëni atë ditë asnjë punë të rëndë; 8 dhe për shtatë
ditë do t'i ofroni Zotit flijime të bëra me zjarr. Ditën
e shtatë do të bëhet një mbledhje e shenjtë; gjatë
asaj dite nuk do të bëni asnjë punë të rëndë". 9 Zoti
i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 10 "Folu bijve
të Izraelit dhe u thuaj: Kur do të hyni në vendin
që unë po ju jap dhe do të kryeni të korrat, do t'i
çoni priftit një demet si prodhim i parë i korrjes
suaj; 11 Ai do ta tundë demetin përpara Zotit për ju,
me qëllim që të pëlqehet; prifti do ta tundë një ditë
pas së shtunës. 12 Ditën gjatë së cilës do të tundni
demetin, do t'i ofroni një qengj motak, pa të meta,
si olokaust për Zotin. 13 Blatimi i ushqimit që do ta
shoqërojë do të jetë dy të dhjeta të efës majë mielli
të përzier me vaj, si flijim i bërë me zjarr, me një
erë të këndshme për Zotin; libacioni do të jetë një
çerek hin verë. 14 Nuk do të hani as bukë, as grurë
të pjekur, as kallëza të freskëta, deri në atë ditë,

deri sa të mos keni çuar ofertën e Perëndisë tuaj. Ky
është një ligj i përjetshëm për të gjithë brezat tuaja,
në të gjitha vendet ku do të banoni. 15 Nga dita
pas së shtunës, domethënë nga dita që keni çuar
demetin e ofertës së tundur, do të numëroni shtatë
të shtuna të plota. 16 Do të numëroni pesëdhjetë
ditë deri në ditën pas së shtunës së shtatë, pastaj
do t'i ofroni Zotit një blatim të ri ushqimi. 17 Do
të çoni në banesat tuaja dy bukë për një ofertë të
tundur prej dy të dhjeta të efës majë mielli; ato
do të jenë pjekur me maja, si prodhime të para të
ofruara për Zotin. 18 Së bashku me këto bukë do të
ofroni shtatë qengja motakë pa të meta, një dem
të vogël dhe dy desh; ata do të jenë një olokaust
për Zotin së bashku me blatimet e tyre ushqimore
dhe me libacionet e tyre; do të jetë një flijim me erë
të këndshme i bërë me zjarr për Zotin. 19 Pastaj do
të ofroni një cjap si fli për mëkatin dhe dy qengja
motakë si flijim falënderimi. 20 Prifti do t'i tundë
bashkë me bukën e prodhimit të parë dhe me dy
qengjat, si ofertë e tundur përpara Zotit; ata do t'i
shenjtërohen Zotit dhe do t'i takojnë priftit. 21 Po
atë ditë do të shpallni një mbledhje të shenjtë.
nuk do të bëni atë ditë asnjë punë të rëndë. Është
një ligj i përjetshëm për të gjithë brezat tuaj, në të
gjitha vendet ku do të banoni. 22 Kur do të korrni
të mbjellat e tokës suaj, nuk do të korrni deri në
cepat e arës sate dhe nuk do të mblidhni kallinjtë
që kanë mbetur pas; do t'i lini për të varfrin dhe
për të huajin. Unë jam Zoti, Perëndia juaj". 23 Zoti
i foli akoma Moisiut, duke i thënë: 24 "Folu bijve
të Izraelit dhe u thuaj: Në muajin e shtatë, ditën e

parë të muajit do të bëni një pushim solemn, një
kremtim festiv të njoftuar me buri, një mbledhje
të shenjtë. 25 Nuk do të bëni në atë ditë asnjë punë
të rëndë dhe do t'i ofroni Zotit disa flijime të bëra
me zjarr". 26 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i
thënë: 27 "Dita e dhjetë e këtij muaji të shtatë do
të jetë dita e shlyerjes së mëkateve. Do të ketë për
ju një mbledhje të shenjtë; do të përulni shpirtin
tuaj dhe do t'i ofroni Zotit një flijim të bërë me
zjarr. 28 Gjatë kësaj dite nuk do kryeni asnjë punë,
sepse është dita e shlyerjes për ju përpara Zotit,
Perëndisë tuaj. 29 Sepse çdo njeri që në këtë ditë
nuk përulet, do të shfaroset në mes të popullit të
tij. 30 Dhe çdo person që gjatë kësaj dite do të bëjë
çfarëdo pune, unë, këtë person do ta shfaros në
mes të popullit të tij. 31 Nuk do të kryeni asnjë
punë. Është një ligj i përjetshëm për të gjithë brezat
tuaj, në të gjitha vendet ku do të banoni. 32 Do të
jetë për ju një e shtunë pushimi, gjatë së cilës do
të përulni shpirtin tuaj; ditën e nëntë të muajit, nga
mbrëmja deri në mbrëmjen vijuese, do të kremtoni
të shtunën tuaj". 33 Zoti i foli akoma Moisiut, duke
i thënë: 34 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre:
Dita e pesëmbëdhjetë e këtij muaji të shtatë do të
jetë festa e kasolleve për shtatë ditë, për nder të
Zotit. 35 Ditën e parë do të bëhet një mbledhje e
shenjtë; nuk do të bëni gjatë kësaj dite asnjë punë
të rëndë. 36 Shtatë ditë me radhë do t'i ofroni
Zotit një flijim të bërë me zjarr. Ditën e tetë do të
keni një mbledhje të shenjtë dhe do t'i ofroni Zotit
një flijim të bërë me zjarr. Është dita e kuvendit
madhështor, nuk do të bëni gjatë kësaj dite asnjë

punë të rëndë. 37 Këto janë festat e Zotit që ju do
t'i shpallni si mbledhje të shenjta, për t'i ofruar
Zotit një flijim të bërë me zjarr, një olokaust dhe
një blatim ushqimi, një viktimë dhe libacione, çdo
gjë në ditën e caktuar, 38 përveç të shtunave të
Zotit, përveç dhuratave dhe kushteve tuaja sipas
dëshirës që do t'i paraqisni Zotit. 39 Përveç kësaj
ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të shtatë, kur të
keni vjelur prodhimet e tokës, do të kremtoni
një festë për Zotin shtatë ditë me radhë; dita e
parë do të jetë një ditë pushimi dhe dita e tetë
do të jetë gjithashtu një ditë pushimi. 40 Ditën e
parë do të mblidhni frutat e drurëve madhështorë:
degë palme, degë me gjethe të dendura dhe shel-
gje përrenjsh, dhe do të gëzoheni përpara Zotit,
Perëndisë tuaj, shtatë ditë me radhë. 41 Do ta
kremtoni këtë festë për nder të Zotit shtatë ditë
për çdo vit. Është një ligj i përjetshëm për të gjithë
brezat tuaj. Do ta kremtoni muajin e shtatë. 42 Do
të banoni në kasolle shtatë ditë me radhë; të gjithë
ata që kanë lindur në Izrael do të banojnë në
kasolle, 43 me qëllim që pasardhësit tuaj të dinë që
unë i kam detyruar bijtë e Izraelit të banojnë në
kasolle, kur i nxora nga vendi i Egjiptit. Unë jam
Zoti, Perëndia juaj". 44 Kështu Moisiu u njoftoi bijve
të Izraelit festat e Zotit.

24

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë:
2 "Urdhëro bijtë e Izraelit të të sjellin vaj të pastër
ullinjsh të shtypur për dritën e shandanit, për t'i
mbajtur llambat vazhdimisht të ndezura. 3 Në
çadrën e mbledhjes, jashtë velit që është përpara

dëshmisë, Aaroni do të kujdeset për vazhdimësinë
nga mbrëmja deri në mëngjes para Zotit. Është një
ligj i përjetshëm për të gjithë brezat tuaj. 4 Ai do
të kujdeset për llambat e shandanit prej floriri të
pastër që janë para Zotit, për vazhdimësinë. 5 Do
të marrësh majë mielli dhe me të do të pjekësh
dymbëdhjetë kulaç; çdo kulaç do të jetë dy të dhje-
tat e efës. 6 Do t'i vendosësh në dy radhë, gjashtë në
çdo radhë, mbi tryezën prej ari të pastër, përpara
Zotit. 7 Dhe në çdo radhë do të vësh temjan të
pastër, i cili ka për të qenë një kujtim mbi bukën,
si një flijim i bërë me zjarr për Zotin. 8 Çdo të
shtunë ai do t'i vendosë bukët përpara Zotit, në
vazhdimësi; ato do të merren nga bijtë e Izraelit;
kjo është një besëlidhje e përjetshme. 9 Bukët i
përkasin Aaronit dhe bijve të tij, dhe këta do t'i
hanë në një vend të shenjtë, sepse do të jenë një
gjë shumë e shenjtë për atë midis flijimeve të bëra
me zjarr para Zotit. Është një ligj i përjetshëm".
10 Ndërkaq biri i një gruaje izraelite dhe i një egjip-
tasi doli në mes të bijve të Izraelit; dhe ndërmjet
djalit të gruas izraelite dhe një izraeliti plasi një
grindje. 11 Biri i izraelites blasfemoi emrin e Zotit
dhe e mallkoi atë; kështu e çuan te Moisiu. (Nëna
e tij quhej Shelomith, ishte e bija e Dibrit, nga fisi
i Danve). 12 E futën në burg, deri sa t'u tregohej
vullneti i Zotit. 13 Dhe Zoti i foli Moisiut, duke i
thënë: 14 "Çoje atë blasfemues jashtë kampit; të
gjithë ata që e kanë dëgjuar të vënë duart e tyre mbi
kokën e tij dhe gjithë asambleja ta vrasë me gurë.
15 Pastaj folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre:
"Kushdo që mallkon Perëndinë e tij, do të mbajë

fajin e mëkatit të tij. 16 Dhe kushdo që e shan emrin
e Zotit do të dënohet me vdekje; tërë asambleja
do ta vrasë me gurë. I huaj apo i lindur në vend,
ai që blasfemon emrin e Zotit do të dënohet me
vdekje. 17 Kush ia heq jetën një njeriu, do të vritet.
18 Kush rreh për vdekje një kafshë, do ta paguajë:
jetë për jetë. 19 Kur dikush i shkakton një dëmtim
fqinjit të tij, ai do të pësojë po atë që i ka bërë
tjetrit; 20 thyerje për thyerje, sy për sy, dhëmb për
dhëmb; ai do të pësojë po atë gjymtim që u ka
shkaktuar të tjerëve. 21 Kush rreh për vdekje një
kafshë, do ta paguajë; por ai që ia heq jetën një
njeriu do të vritet. 22 Do të keni të njëjtin ligj për
të huajin dhe për atë që ka lindur në vend; sepse
unë jam Zoti, Perëndia juaj". 23 Pastaj Moisiu u foli
bijve të Izraelit, të cilët e çuan jashtë kampit atë
blasfemues dhe e vranë me gurë. Kështu bijtë e
Izraelit vepruan ashtu si e kishte urdhëruar Zoti
Moisiun.

25

1 Zoti i foli akoma Moisiut në malin Sinai, duke
i thënë: 2 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre:
Kur do të hyni në vendin që unë po ju jap, toka
do të respektojë një të shtunë pushimi për Zotin.
3 Gjashtë vjet me radhë do të mbjellësh arën tënde,
gjashtë vjet me radhë do të krasitësh vreshtin tënd
dhe do të mbledhësh prodhimet; 4 por viti i shtatë
do të jetë një e shtunë pushimi për tokën, një e
shtunë për nder të Zotit; nuk do të mbjellësh as
arën tënde, as do të krasitësh vreshtin tënd. 5 Nuk
do të korrësh atë që rritet vetvetiu në prodhimin
tënd dhe nuk do të vjelësh rrushin e vreshtit të

pakrasitur; do të jetë një vit pushimi për tokën.
6 Atë që toka do të prodhojë gjatë pushimit të saj
do të shërbejë si ushqim për ty, për shërbëtorin
ose shërbëtoren, për punëtorin tënd dhe për të hua-
jin, me një fjalë për ata që banojnë me ty, 7 për
bagëtinë dhe kafshët që ndodhen në vendin tënd;
tërë prodhimi i saj do të shërbejë si ushqim i tyre.
8 Gjithashtu do të llogaritësh për vete shtatë të
shtuna vitesh: shtatë herë shtatë vjet; këto shtatë
javë vitesh do të bëjnë për ty një periudhë prej
dyzet e nëntë vjetësh. 9 Ditën e dhjetë të muajit të
shtatë do t'i biesh burisë; ditën e shlyerjes do të
bëni që të bjerë buria në të gjithë vendin. 10 Dhe
do të shenjtëroni vitin e pesëdhjetë dhe do shpallni
në vend lirinë për të gjithë banorët e tij. Do të jetë
për ju një jubile; secili prej jush do të kthehet në
pronën e vet dhe secili prej jush do të kthehet në
familjen e vet. 11 Viti i pesëdhjetë do të jetë për ju
një jubile; nuk do të mbillni dhe nuk do të korrni
atë që rritet vetiu dhe nuk do të vilni vreshtat e
pakrasitur. 12 Sepse është jubileu; ai do të jetë i
shenjtë për ju; do të hani prodhimet që ju japin
arat. 13 Në këtë vit të jubileut secili do të kthehet në
pronën e vet. 14 Në rast se i shisni diçka fqinjit tuaj,
ose blini diçka nga fqinji juaj, nuk do t'i bëni asnjë
të padrejtë njëri tjetrit. 15 Do të blesh nga fqinji yt
në bazë të numrit të viteve që kanë kaluar mbas
jubileut, dhe ai do të të shesë në bazë të numrit
të viteve të korrjes. 16 Sa më tepër vite mbeten,
aq më tepër do ta ngresh çmimin; sa më pak vite
mbeten, aq më shumë do ta ulësh çmimin; sepse ai
të shet në bazë të numrit të korrjeve. 17 Asnjë nga

ju të mos dëmtojë fqinjin e tij, por të keni frikë nga
Perëndia juaj; sepse unë jam Zoti, Perëndia juaj.
18 Ju do të vini në zbatim statutet e mia, do të re-
spektoni dekretet e mia dhe do t'i zbatoni; kështu
do të banoni të sigurt në vendin tuaj. 19 Toka do
të prodhojë frytet e saj dhe ju do t'i hani sa të
ngopeni, dhe do të banoni të sigurt në të. 20 Por në
rast se thoni: "Çfarë do të hamë vitin e shtatë, po
nuk mbollëm dhe nuk korrëm prodhimet tona?".
21 Unë kam urdhëruar që bekimi im të vijë mbi ju
vitin e gjashtë, dhe ai do t'ju japë një korrje që
do të mjaftojë për tre vjet. 22 Kështu vitin e tetë
do të mbillni dhe do të hani nga korrja e vjetër
deri në vitin e nëntë; do të hani nga korrja e vjetër
deri sa të vijë e reja. 23 Tokat nuk do të shiten
për gjithnjë, sepse toka është imja; sepse ju jeni
të huaj dhe qiramarrës tek unë. 24 Prandaj në të
gjithë vendin që keni pronë do të jepni të drejtën
e shpengimit të tokës. 25 Në qoftë se yt vëlla bëhet
i varfër dhe shet një pjesë të pronës së tij, ai që ka
të drejtën e shpengimit, i afërti i tij më i ngushtë,
do të vijë dhe do të shpengojë atë që vëllai i tij ka
shitur. 26 Dhe në qoftë se dikush nuk ka njeri që
të mund ta shpengojë pronën e tij, por arrin të
gjejë vetë shumën e nevojshme për shpengimin,
27 do të numërojë vitet që kaluan dhe do t'i japë
blerësit shumën e viteve që mbeten akoma, dhe
do të rifitojë kështu pronën e tij. 28 Por në qoftë
se nuk është në gjëndje ta shpengojë pronën e tij,
ajo që ka shitur do të mbetet në dorë të blerësit
deri në vitin e jubileut; atë vit do të shpengohet
dhe do të kthehet në zotërim të tij. 29 Në rast se

dikush shet një shtëpi në një qytet të rrethuar me
mure, ai ka të drejtë ta shpengojë gjatë një viti të
tërë mbas shitjes se saj; e drejta e riblerjes zgjat
një vit të tërë. 30 Por në qoftë se shtëpia që ndodhet
në qytetin e rrethuar me mure nuk është riblerë
para se të ketë kaluar një vit i tërë, ajo do të mbetet
për gjithnjë pronë e blerësit dhe e trashëgimtarëve
të tij; nuk do të shpengohet me rastin e jubileut.
31 Shtëpitë e fshatrave të parrethuara me mure
do të konsiderohen përkundrazi si tokë bujqësore;
mund të shpengohen dhe me rastin e jubileut do
të jenë të shpenguara. 32 Përsa u përket qyteteve
të Levitëve, Levitët do të mund të riblejnë gjithnjë
shtëpitë e qyteteve që ishin pronë e tyre. 33 Në rast
se pastaj dikush ble një shtëpi nga Levitët, shtëpia
e shitur në qytet që është pronë e tyre do të sh-
pengohet vitin e jubileut, sepse shtëpitë e qyteteve
të Levitëve janë pronë e tyre, në mes të bijve të
Izraelit. 34 Por tokat e kullotës të qyteteve të tyre
nuk mund të shiten, sepse janë pronë e përjetshme
e tyre. 35 Në rast se vëllai yt varfërohet dhe ndodhet
ngushtë në mes tuaj, ti do ta përkrahësh si të huaj
dhe si mik që të mund të jetojë pranë teje. 36 Mos
nxirr nga ai asnjë përfitim ose dobi; por ki frikë
nga Perëndia yt, dhe vëllai yt do të jetojë pranë teje.
37 Nuk do t'i japësh hua paratë e tua me kamatë, as
do t'i japësh ushqimet e tua për të nxjerrë ndonjë
përfitim. 38 Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori
nga vendi i Egjiptit që t'ju jap vendin e Kanaanit
dhe që të jem Perëndia juaj. 39 Në rast se vëllai yt që
jeton pranë teje bëhet i varfër dhe shitet te ti, nuk
do ta detyrosh të të shërbejë si skllav, 40 por do të

rrijë pranë teje si argat dhe si mik; do të të shërbejë
deri në vitin e jubileut. 41 Atëherë do të largohet
prej teje, ai dhe bijtë e tij, dhe do të kthehet në
familjen e tij; kështu do të rifitojë pronën e etërve
të tij. 42 Sepse ata janë shërbëtorët e mi, që unë i
kam nxjerrë nga vendi i Egjiptit; nuk duhet, pra,
të shiten si shiten skllevërit. 43 Nuk do ta sundosh
me ashpërsi, por të kesh frikë Perëndinë tënd. 44 Sa
për skllavin dhe skllaven që mund të kesh, do t'i
marrësh nga kombet që ju rrethojnë; prej tyre do
të blini skllavin dhe skllaven. 45 Mund të blini
gjithashtu skllevër ndër bijtë e të huajve që jetojnë
midis jush dhe midis familjeve të tyre që gjenden
midis jush dhe që kanë lindur në vendin tuaj; ata
do të jenë pronë e juaj. 46 Dhe mund t'ua lini si
trashëgim bijve tuaj pas jush, si pronë e tyre; mund
t'i shfrytëzoni si skllevër për gjithnjë; por, sa për
vëllezërit tuaj, bijtë e Izraelit, askush nuk do të
sundojë mbi tjetrin me ashpërsi. 47 Në rast se një
i huaj që jeton pranë teje pasurohet dhe vëllai yt
që jeton pranë tij varfërohet, dhe i shitet të huajit
ose mikut që ndodhet pranë teje, ose dikujt nga
familja e të huajit, 48 pas shitjes së tij, mund të
blihet përsëri; mund ta riblejë një nga vëllezërit e
tij. 49 Mund ta riblejë ungji i tij ose biri i ungjit të tij;
mund të riblihet nga një i afërt i po atij gjaku; ose
po të ketë mjetet, mund të shpengohet vet. 50 Do
të bëjë llogarinë me blerësin e tij, qysh prej vitit
që iu shit atij deri në vitin e jubileut; dhe çmimi
që do të paguhet do të llogaritet në bazë të numrit
të viteve, duke i vlerësuar ditët e tij si ato të një
argati. 51 Në qoftë se mbeten akoma shumë vjet,
do ta paguajë shpengimin e tij në bazë të numrit të

tyre dhe çmimit me të cilin qe blerë; 52 po të jetë se
mbeten vetëm pak vite për të arritur në jubile, do
ta bëjë llogarinë me blerësin e tij dhe do ta paguajë
çmimin e shpengimit të tij në bazë të pak viteve
që kanë mbetur. 53 Si argat le të mbetet bashkë
me të zotin një vit pas tjetrit, por ky nuk do ta
trajtojë me ashpërsi përpara syve të tua. 54 Dhe
po nuk u shpengua me asnjë nga këto mënyra, do
të lihet i lirë në vitin e jubileut, ai dhe bijtë e tij.
55 Sepse bijtë e Izraelit janë shërbëtorët e mi; janë
shërbëtorët e mi, që i nxora nga vendi i Egjiptit.
Unë jam Zoti, Perëndia juaj”.

26

1 “Nuk do të bëni idhuj, nuk do të ngrini figura
të gdhendura ose ndonjë kolonë dhe nuk do të
vendosni në vendin tuaj asnjë gur të stolisur me
figura, me qëllim që të përuleni para tij; sepse
unë jam Zoti, Perëndia juaj. 2 Do të respektoni të
shtunat e mia dhe do të respektoni shenjtëroren
time. Unë jam Zoti. 3 Në rast se silleni simbas
statuteve të mia, në se respektoni urdhrat e mia
dhe i zbatoni në praktikë, 4 unë do t’ju jap shirat
simbas stinëve, toka do të japë prodhimin e saj
dhe drurët e fshatit do të japin frytet e tyre. 5 Të
shirat do të vazhdojnë deri në kohën e vjeljes së
rrushit dhe vjelja e rrushit do të vazhdojë deri
në kohën e mbjelljeve; do të hani bukën tuaj sa
të ngopeni dhe do të banoni të sigurt në vendin
tuaj. 6 Unë do të bëj që të mbretërojë paqja në
vend; do të bini në shtrat dhe askush nuk ka për
t’ju trembur; do të zhduk nga vendi juaj kafshët e
këqia dhe shpata nuk ka për të kaluar nëpër vendin

tuaj. 7 Ju do t'i ndiqni armiqtë tuaj dhe ata do të
bien para jush të shpuar tej për tej nga shpata.
8 Pesë prej jush do të ndjekin njëqind prej tyre,
dhe njëqind prej jush do të ndjekin dhjetë mijë
prej tyre, dhe armiqtë tuaj do të bien para jush të
shpuar tej për tej nga shpata. 9 Unë do të kthehem
nga ju, do t'ju bëj pjellorë dhe do t'ju shumzoj,
dhe është do të vërtetoj besëlidhjen time me ju.
10 Ju do të hani nga prodhimi i vjetër, i ruajtur për
një kohë të gjatë dhe do ta hiqni atë për t'i bërë
vend prodhimit të ri. 11 Unë do ta vendos banesën
time midis jush dhe nuk do t'ju përzë. 12 Do të eci
midis jush dhe do të jem Perëndia juaj, dhe ju do
të jeni populli im. 13 Unë jam Zoti, Perëndia juaj,
që ju nxori nga vendi i Egjiptit, që të mos ishit më
skllevërit e tij; e kam thyer zgjedhën tuaj dhe kam
bërë që të ecni me kokën lart. 14 Por në rast se nuk
më dëgjoni dhe nuk zbatoni në praktikë të gjitha
urdhërimet e mia, 15 në rast se përçmoni statutet e
mia dhe shpirti juaj hedh poshtë dekretet e mia,
duke mos zbatuar në praktikë të gjithë urdhërimet
e mia, duke shkelur besëlidhjen time, 16 edhe unë
do ta bëj këtë për ju: do të çoj kundër jush tmerrin,
ligështimin dhe ethet, të cilët do të konsumojnë
sytë tuaj dhe do ta bëj jetën tuaj të meket; dhe do
ta mbillni kot farën tuaj, sepse do ta hanë armiqtë
tuaj. 17 Do ta kthej fytyrën time kundër jush dhe
armiqtë tuaj do t'ju mundin; do të sundoheni prej
atyre që ju urrejnë dhe do t'ua mbathni këmbëve
pa qenë të ndjekur nga askush. 18 Dhe në qoftë se
edhe mbas kësaj nuk më dëgjoni, unë do t'ju dënoj
shtatë herë më tepër për mëkatet tuaja. 19 Do ta

thyej kryelartësinë e forcës suaj, do ta bëj qiellin
tuaj si hekur dhe tokën tuaj si bakër. 20 Forca juaj
do të konsumohet më kot, sepse toka juaj nuk do
të japë më prodhimet e saj, dhe drurët e fushës
nuk do të japin më frutat e tyre. 21 Dhe në rast se
silleni si armiq të mi dhe nuk doni të më dëgjoni,
unë do t'ju godas shtatë herë më tepër me plagë,
simbas mëkateve tuaja. 22 Do të dërgoj kundër jush
bishat e fushës, që do të rrëmbejnë fëmijët tuaj, do
të shfarosin bagëtinë tuaj, do t'ju pakësojnë shumë
dhe do t'i bëjnë të shkreta rrugët tuaja. 23 Dhe në
se, me gjithë këto gjëra, nuk do të ndreqeni për
t'u kthyer tek unë, por me sjelljen tuaj 24 silleni si
armiq të mi, edhe unë do të bëhem armiku juaj,
dhe do t'ju godas shtatë herë më tepër për mëkatet
tuaja. 25 Dhe do të sjell kundër jush shpatën që do
të kryejë hakmarrjen e besëlidhjes sime; ju do të
mblidheni në qytetet tuaja, por unë do të dërgoj
në mes jush murtajën dhe do të bini në duart e
armikut. 26 Kur do t'ju heq bukën e gojës, dhjetë
gra do të pjekin bukën tuaj në të njëjtën furrë dhe
do të racionojnë bukën tuaj, duke e shpërndarë me
peshë; ju do të hani, por nuk do të ngopeni. 27 Dhe
në se, me gjithë këtë nuk do të më dëgjoni, por do
të silleni si armiq të mi, 28 edhe unë do të bëhem
armiku i juaj plot mëri dhe do t'ju dënoj shtatë herë
më shumë për mëkatet tuaja. 29 Do të hani mishin
e bijve tuaj dhe do të hani mishin e bijave tuaja.
30 Unë do të shkatërroj vendet tuaja të larta, do të
rrëzoj idhujtë tuaj dhe do t'i hedh kufomat tuaja
mbi gërmadhat pa jetë të idhujve tuaj; dhe do t'ju
urrej. 31 Do t'i katandis qytetet tuaja në shkretëtira,

do të shkretoj vendet tuaja të shenjta dhe nuk do të
thith më erën e këndshme të parfumeve tuaja. 32 Do
të shkretoj vendin; dhe armiqtë tuaj që banojnë
në të do të mbeten të habitur. 33 Do t'ju shpërndaj
midis kombeve dhe do të nxjerr shpatën kundër
jush; vendi juaj do të shkretohet dhe qytetet tuaja
do të jenë të shkretuara. 34 Atëherë toka do të
gëzojë të shtunat e saj për gjithë kohën që do të jetë
e shkretuar dhe ju do të jeni në vendin e armiqve
tuaj; kështu toka do të pushojë dhe do të gëzojë të
shtunat e saj. 35 Për gjithë kohën që do të mbetet
e shkretuar do të gëzojë pushimin që nuk pati në
të shtunat tuaja, kur banonit në të. 36 Atyre prej
jush që do të shpëtojnë do t'u kall në zemër tmerrin
në vendin e armiqve të tyre; fërfërima e një gjethi
që lëviz do t'i bëjë që t'ua mbathin këmbëve; do
të turren ashtu siç iket përpara shpatës dhe do të
bien pa i ndjekur askush. 37 Do të përplasen njëri
me tjetrin, ashtu si përpara shpatës, pa i ndjekur
askush; dhe nuk do të mund të qëndroni përpara
armiqve tuaj. 38 Do të shuheni midis kombeve
dhe vendi i armiqve tuaj do t'ju gëlltisë. 39 Ata
prej jush që do të mbijetojnë do të përgjërohen për
shkak të paudhësisë së tyre në vendin e armiqve;
edhe do të përgjërohen gjithashtu për shkak të
paudhësisë së etërve të tyre. 40 Por në se do
të pranojnë paudhësinë e tyre dhe paudhësinë e
etërve të tyre në shkeljet që kanë kryer kundër
meje dhe gjithashtu sepse janë sjellë si armiq të
mi, 41 sa që më kanë shtyrë të bëhem armik i tyre
dhe t'i çoj në vendin e armiqve të tyre; në rast se
zemra e tyre e parrethprerë do të përulet dhe do të

pranojë ndëshkimin e paudhësisë së tyre, 42 atëherë
unë do të kujtohem për besëlidhjen time të lid-
hur me Jakobin, do të kujtohem për besëlidhjen
time të lidhur me Isakun dhe për besëlidhjen time
me Abrahamin dhe do të kujtohem për vendin;
43 sepse vendi do të braktiset prej tyre dhe do të
gëzojë të shtunat e tij, ndërsa do të jetë i shkre-
tuar pa ta; kështu ata do të pranojnë ndëshkimin
e paudhësisë së tyre për faktin se kanë përçmuar
dekretet e mia dhe kanë kundërshtuar statutet e
mia. 44 Megjithatë kur do të ndodhen në vendin
e armiqve të tyre, unë nuk do t'i përçmoj dhe nuk
do t'i urrej aq sa t'i asgjësoj krejt dhe të prish
besëlidhjen time që kam lidhur me ta; unë jam Zoti,
Perëndia i tyre; 45 por për dashuri ndaj tyre do të
kujtohem për besëlidhjen e lidhur me stërgjyshërit
e tyre, që i nxora nga vendi i Egjiptit para syve të
kombeve për të qënë Perëndia i tyre. Unë jam Zoti".
46 Këto janë statutet, dekretet dhe ligjet që Zoti
vendosi midis tij dhe bijve të Izraelit, mbi malin
Sinai me anë të Moisiut.

27

1 Zoti i foli akoma Moisiut, duke i thënë:
2 "Folu bijve të Izraelit dhe u thuaj atyre: Kur
një njeri lidh një kusht të rëndësishëm për t'i
shenjtëruar Zotit një person dhe mendon t'i japë
një barasvlerë, 3 në rast se vlerësimi yt ka të
bëjë me një mashkull njëzet vjeç e lart, deri në
gjashtëdhjetë vjeç, atëherë vlerësimi yt do të jetë
pesëdhjetë sikla argjendi, simbas siklit të shen-
jtërores. 4 Po të jetë se ka të bëjë me një grua,
vlerësimi yt do të jetë tridhjetë sikla. 5 Për ata që

janë pesë vjeç e lart, deri njëzet vjeç, vlerësimi yt
do të jetë njëzet sikla për një mashkull dhe dhjetë
sikla për një femër. 6 Nga një muajsh e lart deri në
pesë vjeç, vlerësimi yt do të jetë pesë sikla argjendi
për një mashkull dhe tri sikla argjendi për një
femër. 7 Nga gjashtëdhjetë vjeç e lart vlerësimi yt
do të jetë pesëmbëdhjetë sikla për një mashkull dhe
dhjetë sikla për një femër. 8 Por në se ai është
tepër i varfër për të paguar shumën e kërkuar nga
vlerësimi yt, atëherë do të paraqitet para priftit
dhe ky do të bëjë vlerësimin. Prifti do ta bëjë
vlerësimin duke pasur parasysh mjetet që ka ai
që ka lidhur kushtin. 9 Në rast se është puna për
kafshë që mund t'i paraqiten si ofertë Zotit, çdo
kafshë e ofruar Zotit do të jetë gjë e shenjtë. 10 Ai
nuk do të mund as ta zëvendësojë, as ta këmbejë,
as një të mirë me një të keqe, as një të keqe me
një të mirë; por, edhe sikur të këmbente një kafshë
me një tjetër, që të dyja do të jenë gjë e shenjtë.
11 Por në qoftë se është puna për një kafshë të
papastër, që mund t'i ofrohet Zotit, atëherë ai do
ta paraqesë kafshën para priftit; 12 dhe prifti do
të bëjë vlerësimin, qoftë kafsha e mirë apo e keqe;
çfarëdo vlerësimi të bëjë prifti, ai do të vlejë. 13 Por
në qoftë se dikush dëshiron ta shpengojë, duhet
të shtojë një të pestën e vlerësimit. 14 Në rast se
dikush shenjtëron shtëpinë e tij për ta bërë gjë
të shenjtë për Zotin, prifti do të bëjë vlerësimin,
qoftë ajo e mirë apo e keqe; çfarëdo vlerësimi të
bëjë prifti ai do të vlejë. 15 Dhe në se ai që ka
shenjtëruar shtëpinë e tij dëshiron ta shpengojë,
duhet t'i shtojë një të pestën e vlerësimit dhe ajo

do të bëhet e tij. 16 Në qoftë se dikush i shenjtëron
Zotit një arë, pronë e tij, vlerësimi i saj do të bëhet
në bazë të farës së nevojshme për të: pesëdhjetë
sikla argjendi për një omer farë elbi. 17 Në rast
se e shenjtëron arën e tij nga viti i jubileut, çmimi
do të mbetet ai i caktuar nga vlerësimi yt; 18 por
në rast se e shenjtëron arën e tij pas jubileut, prifti
do të vlerësojë çmimin e saj duke llogaritur vitet
që mbeten deri në jubile, duke pasur parasysh
vlerësimin tënd. 19 Dhe në qoftë se ai që ka shen-
jtëruar arën do ta shpengojë, duhet t'i shtojë një të
pestën vlerësimit tënd dhe ajo do të mbetet e tij.
20 Por në rast se nuk dëshiron ta shpengojë arën
e tij ose ia ka shitur një tjetri, nuk do të mund
ta shpengojë më; 21 dhe ara, kur shpengohet në
jubile, do të jetë e shenjtë për Zotin si një arë që
i është caktuar Perëndisë, dhe do të bëhet pronë e
priftit. 22 Në rast se dikush i shenjtëron Zotit një
arë të blerë prej tij dhe që nuk bën pjesë në pronën
e tij, 23 prifti do të caktojë vlerësimin e tij për të
deri në vitin e jubileut, dhe ai person do të paguajë
po atë ditë çmimin e caktuar, si një gjë të shenjtë
për Zotin. 24 Vitin e jubileut ara do t'i kthehet atij
që i qe blerë dhe pasurisë së cilës ajo bënte pjesë.
25 Të gjitha vlerësimet e tua do të bëhen në sikla
të shenjtërores; një sikël vlen njëzet gere. 26 Por
asnjeri nuk mund t'i shenjtërojë pjelljet e para të
bagëtisë, sepse si të parëlindur i përkasin Zotit; qoftë
ka apo qengj, ai i takon Zotit. 27 Në rast se është
puna për një kafshë të papastër, do ta shpengojë
simbas çmimit të caktuar nga vlerësimi yt, duke i
shtuar një të pestën; në rast se nuk shpengohet,

do të shitet me çmimin e caktuar simbas vlerësimit
tënd. 28 Megjithatë nuk do të mund të shitet a të
shpengohet asgjë nga ato që i janë caktuar Zotit
dhe që dikush ka caktuar për Zotin, midis tërë
gjërave që i përkasin, qoftë një person, një kafshë
o një copë toke nga pasuria e tij; çdo gjë e caktuar
Perëndisë është një gjë shumë e shenjtë për Zotin.
29 Asnjë person i caktuar të shfaroset nuk mund
të shpengohet; ai duhet të vritet. 30 Çdo e dhjetë
e tokës, qoftë nga prodhimet e tokës, qoftë nga
pemët e drurëve, i takon Zotit; është një gjë e
shenjtëruar Zotit. 31 Në se dikush do të shpengojë
një pjesë të së dhjetës së vet, do t'i shtojë një të
pestën. 32 Dhe për të dhjetën e bagëtive të trasha
dhe të imta, koka e dhjetë e të gjitha kafshëve që
kalojnë nën shufrën do t'i shenjtërohet Zotit. 33 Nuk
do të bëjë dallim midis së mirës dhe të keqes, as
do të bëjë këmbime; dhe po të këmbejë njërën me
tjetrën, të dyja do të jenë gjë e shenjtë; nuk do
të mund të shpengohen. 34 Këto janë urdhërimet
që Zoti i dha Moisiut për bijtë e Izraelit në malin
Sinai.

Bibla e Shenjtë
The Holy Bible in Albanian

Public Domain

Language: shqiptar (Albanian, Tosk)

Translation by: Albanian Bible Society

This Bible is in the PUBLIC DOMAIN in the United States. You may copy it freely.

2014-09-04

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 9 Oct 2020
92fc4cc0-e5ee-58a5-884d-3139a6413894